

MAFFIUS

MAFFIUS, maandelijks verschijnend informatie- en opiniebulletin van de Rijksuniversiteit Limburg

MAFFIUS nr. 1
6e jaargang, januari 1980.

INHOUDSOPGAVE:

PAG.:

Nicaragua	1	Hand of Fate in Apocalypse	10	Citykerk, studentenekklesia en ontwikkelingshulp	38
Hand of Fate in economics	4	Maffius 5 jaar	11	Literair Forum	40
Limburg proefregio	5	Wie zoekt is..., Wie stout is....	25	Van tropische geneeskunde tot gezondheidszorg in de 3de wereld	44
De structuur van het hoger onderwijs in Limburg	8	Officiële informatie	28	Mededelingen	46
				Bekijk 't maar	51

Ton Schmidt	Vijverdal	Eindredacteur	: Kees Ruissen
Kees Schröer			
Ger van der Vusse	Biomedisch centrum	Redactieadres	: Edith Goppel
Kees Ruissen			Elizabeth-huis
Jan Duijzers	Studenten		kamer 114, tst 427
Henny Peltenburg			
Sibille Berden	Redaktiesekretaresse	Druk	: reprografie RL
Joep Offermans	Adviseur	AV-groep	: K00 : lay-out, illustraties en voorbereiding drukwerk

” van de redactie

Zo'n eerste nummer van een nieuw jaar, zelfs decennium, zou eigenlijk moeten beginnen met de beste wensen voor het nieuwe jaar, ware het niet dat zulke wensen vaak enkel voortkomen uit een vormelijk, beleefd omgangsritueel. Het is zo snel, zonder er bij na te denken, uitgesproken: 'de beste wensen'. Maar houdt dat ook niet in een mee-beleven in tijden dat die goede wensen niet blijken uit te komen? En ontbreekt zo'n meeleven in kwade tijden er niet vaak aan? Ik sla deze formaliteit dus maar over; ik heb nog andere dingen te melden.

Twee van onze redacteuren zijn het slachtoffer geworden van de 'Wet van de Onevenredige Verdeling', een uitvloeisel van de 'Grote Laksheid'. Juist de mensen die al met vele activiteiten bezig zijn, krijgen allerlei nieuwe zaken toegeschoven, en meestal zijn ze niet te beroerd om die er nog even bij te doen.

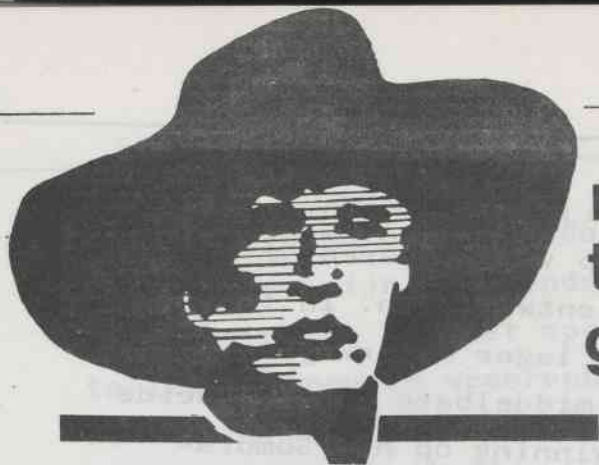
Jan Muijtjens en Hans Adriaanse zijn beide figuren wiens rug hen groter toeschijnt dan hij is. Hun omgeving aarzelt dan ook niet daar steeds meer lasten op te stapelen; met andere woorden, ze zijn inmiddels zo overvol belaân met activiteiten dat ze, volgens een goed universitair gebruik, prioriteiten hebben moeten stellen. Als consequentie daarvan hebben ze moeten bedanken als redakteur. Jan en Hans, zeer bedankt voor al het werk; we hopen nog eens van jullie te horen (lezen). Een goed verstaander heeft aan bovenstaand half woord genoeg.....

Over naar vrolijker zaken; afgezien van het feit dat deze Maffius de eerste der tachtiger jaren is, zijn er meerdere andere redenen om dit nummer te lezen: Jubileum, Lustrum, Feest, dus!

Vijf jaren Maf, allen staan paf! Om onze spreekwoordelijke actualiteit niet te verliezen, hebben we niet een nummer willen uitbrengen enkel en alleen als jubileumnummer; niettemin ruim aandacht voor deze km-paal (denk aan het SI stelsel!) Feestneuzen even af (o! is die van u eigen?), petjes van 't hoofd, toeters even stil: dit is het aangewezen ogenblik om, namens alle redactieleden van heden en verleden, degenen te bedanken die al die vijf jaar zo'n groot aandeel hebben gehad in de totstandkoming van Maffius: de mensen van de A.V-groep, de reproductie en alle anderen die op wellicht onopvallende wijze hun steentje hebben bijgedragen! Toeteren maar jongens!

Alle tegenspraak ten spijt, is het overduidelijk dat ons blad op een steeds hoger cultureel plan komt: nu al een literair Forum, waar moet dat heen.

Maar we blijven met beide benen op de maatschappelijke grond: ook ontwikkelingshulp, hoger onderwijs en de ontwikkelingen binnen een vaak, en vanuit onjuiste vooroordelen, verkeerd beoordeelde groep mensen die christen willen zijn, hebben onze(en jouw?) aandacht.

nieuw bewind pakt strijd tegen analfabetisme grootscheeps aan

Nicaragua, tussen Honduras en Costa Rica in Midden-Amerika, behoort tot "Latijns-Amerika". Spaans is de voertaal. Twee en een half miljoen mensen bewonen dit land, dat viermaal zo groot is als Nederland. De grote steden zijn: Managua de hoofdstad, León, Matagalpa, Granada, Masaya en Estelí.

Het land dankt zijn naam aan de indianenleider Nicaroa, die zich in de zestiende eeuw aan de Spaanse kolonistoren onderwierp. Beide volkeren vermengden zich tot Mestiezen, driekwart van de bevolking van Nicaragua. Onderlinge twisten, mede van buiten aangekweekt, vormden voor de VS de aanleiding om in het begin van deze eeuw Nicaragua met de beruchte Amerikaanse mariniers te bezetten. Zij richtten de Nationale Garde op. Zij brachten de Somoza's in het zadel. Tegen deze Amerikaanse bezetting kwam het

volk in opstand. Onder leiding van Augusto César Sandino. De Somoza's zogen het land uit, onderdrukten het volk genadeloos en verwierpen zich enorme bezittingen: bijna de helft van het land, bedrijven, gebouwen, banken, hotelketens enzovoort.

Op 10 januari 1978 wordt de journalist Chamorro van de oppositiekrant *La Prensa* door Somoza's mensen voor eeuwig het zwijgen opgelegd. Dat is het begin van Somoza's einde. Algemene staking. Massale opstand van de Sandinistische beweging. Met repressie, bombardementen op het eigen volk en martelingen weet Somoza het nog anderhalf jaar uit te houden. Op 29 mei 1979 begint het slot-offensief van Sandino's mensen. Op 20 juli is hun triomfantelijke intocht in Managua. Nicaragua is bevrijd!

In Nicaragua is het experiment met de opbouw van een nieuwe samenleving in volle gang. Ondanks de littekens, die de bombardementen van Anastasio Somoza onder de bevolking hebben achtergelaten - 50.000 doden op twee en een half miljoen mensen - overheerst het optimisme: Nicaragua bouwt aan een nieuwe toekomst.

Een vernieuwd onderwijssysteem speelt daarbij een belangrijke rol. Het land wil een eind maken aan het Somoza-tijdperk, waarin 45% van de kinderen niet naar school kon gaan, gewoon omdat er geen onderwijsmogelijkheden in de buurt waren, of omdat ze moesten werken om in hun levensonderhoud te voorzien. In 1980 gaat er een alfabeteringscampagne van start met als doel de naar schatting zeshonderdduizend analfabeten in het

land in twintig maanden lezen en schrijven te leren.

Het ministerie van onderwijs draait op volle toeren om nieuwe projecten en onderwijsprogramma's te ontwikkelen. In 1978 volgden in Nicaragua 378.420 kinderen lager onderwijs en circa 98.724 kinderen gingen naar de middelbare school. Beide vormen van onderwijs zijn na de overwinning op het Somoza-regime door de nieuwe overheid verplicht gesteld, zodat in september het aantal ingeschreven leerlingen al met 50% was toegenomen. Voor het eerst in de geschiedenis van Nicaragua is dit onderwijs bovendien gratis.

De regering verwacht, dat de begroting van het ministerie van onderwijs het komende jaar op zijn minst zal verdubbelen. Alleen de oorlogsschade al aan gebouwen, schoolbanken, laboratoriumruimtes en bibliotheken bedraagt 54 miljoen gulden. Bovendien moeten er ongeveer 5000 klaslokalen worden bijgebouwd om de stroom nieuwe leerlingen op te vangen. Voor het onderwijs in die klassen zijn 6000 onderwijzers extra nodig, terwijl aan de alfabetiseringscampagne minstens 13.000 mensen hun medewerking moeten verlenen. Op het moment telt Nicaragua 10.000 onderwijskrachten. Zij worden aangevuld met studenten en vrijwilligers die daar momenteel een korte opleiding voor ontvangen.

Uit alle delen van het land stromen verzoeken binnen van arme boerengemeenschappen om ook in hun dorpjes en gehuchten een school te krijgen. Er zijn voorlopig vliegende brigades gevormd om het onderwijs op het platteland te verzorgen. Zij werken met een integraal programma, waarin tegelijkertijd alfabetisering, verbetering van de landbouwtechnieken, hygiënische maatregelen en politieke vorming voorkomen.

Op de Nationale Universiteit in León is het aantal studenten verdubbeld. Een groot aantal van hen kon verleden jaar geen college lopen omdat ze verdacht werden van subversieve activiteiten. De afgelopen maand hebben alle studenten een test afgelegd, zodat hun kennisniveau kon worden gepeild. Inmiddels hebben zij te horen gekregen in welk jaar zij hun studie kunnen voortzetten.

Om in hun levensonderhoud te voorzien moet een groot aantal studenten werken. Velen van hen hebben zich trouwens als vrijwilliger opgegeven voor de vliegende onderwijsbrigades.

Tegenover het toenemende aantal studenten, staat een numeriek

achteruitgaand onderwijscorps. Wegens het grote gebrek aan deskundigen zijn veel onderwijskrachten een beleidsfunctie gaan vervullen bij het openbaar bestuur om daar een bijdrage te leveren aan de wederopbouw van het land. Dit geldt met name voor docenten aan de hogere opleidingen. De beide universiteiten van Nicaragua (in Managua en León) zijn natuurlijk volledig ingeschakeld bij de wederopbouw. Over het academisch onderwijs zegt onderminister Douglas Stuart: "De universiteiten hebben een beslissende rol gespeeld in de revolutie. Hier vonden de politieke discussies plaats en honderden studenten verlieten de collegezalen om de wapens op te nemen tegen het Somoza-regime. Van hen maken nu velen deel uit van het leidinggevende kader van het Sandinistisch Bevrijdingsfront. Op het moment bestaat de taak van de universiteit eruit zo snel mogelijk technici en academici te leveren om zo efficiënt mogelijk een nieuwe samenleving op te bouwen. Daarnaast werken vele studenten vrijwillig mee in de alfabetiseringscampagne. De universiteiten zullen bovendien politieke discussie en scholing moeten blijven stimuleren. Daardoor is tenslotte de revolutie met hulp van de arbeiders en de boeren mogelijk gemaakt."

Vrijdag 1 februari a.s. houdt het medisch comité Nicaragua afdeling Maastricht in samenwerking met het Nicaragua comité Maastricht een manifestatie ten behoeve van de wederopbouw van Nicaragua. Aanvang 20.00 uur RL. hoofgebouw Tongersestraat 53. Het voorlopige programma van die avond zal er als volgt uitzien:

Aula : forum met aansluitende discussie
 Filmzaal: film
 Aula : poëzie/toneel
 Tref- : wederopbouwfeest met steelband
 centrum :

Verder is er doorlopend een fototentoonstelling te bezichtigen en zijn er diverse informatiestands aanwezig.

Entree f 2,50, de opbrengst is voor het nieuwe Nicaragua. Iedereen is welkom.

Belangstellenden die willen helpen op de manifestatie kunnen zich opgeven aan de balie van studielandschap.

P.S. Een gedetailleerder programma aangaande deze avond zal later worden bekend gemaakt middels affiches.

KOMT ALLEN ! Namens Med. Comité Nicaragua Maastricht Margriet van Dijk
 Jos Dirkx

hand of fate in economics!

"Zeg, waar gaan jullie naar toe?" Hennie komt net met z'n koffertje uit Parijs zeulen, of hij ziet zijn Fategenoten gnif-felend in de Tongeresestaat.

"'t Moet nu maar n's afgelopen zijn", zegt Dr. TWEE Mil-joen Tra Volta tegen Prof. Dr. ZES Mega Watt van der Kar Rière.

"Al dat gezeur over eigen bijdrage, ontevreden patiënten, onmenselijke dokters, dure gezondheidszorg, slechte behandeling, ongezellige wachtkamers, monopolienpositie van de ziekenfondsen, en nog veel meer van dat gezeik in één klap verleden tijd!"

"Zo, zo", merkt ZES kritisch op. "Zo, zo."

"Ik ga m'n polikliniek verbouwen. Er komt één spreekkamer met zeven kleedhokjes en de rest van de ruimte wordt wachtkamer-rekreatiezaal. Muziek, Dans & Spel, drinken, roken & naaien gaan tot de mogelijkheden behoren. Uiteindelijk moet het een WIPP-IN Unlimited worden."

"Hoe ga je dat aanpakken, financieel, bedoel ik?"

"Eenvoudig. Bij ontvangst van de verwijskaart wordt patiënt ingeschreven. Elk konsult wordt met f 75, -- vergoed, zoals je weet. Vijftig gulden worden door de sekretaresse direkt aan de patiënt uit-gekeerd. Blijven er nog vijftwintig gulden voor mij over. Vandaar ook de verbouwing begrijp je?"

"Ja, ja, natuurlijk" ZES heeft het gevoel of hij in een achtbaan is terecht gekomen.

"Aha", denkt TWEE glimlachend, "hij begrijpt er geen flik-ker van. Die ouwe sukkel ook!" Zijn joint is op. "'k Ga maar weer"

"We gaan naar de Nieuwe Poli van Twee Miljoen Tra Volta zuipen, swingen & KASSEREN", roepen Henkie & jApi glunderend.

"Kasseren?" Hennie's lip zakt verbluft naar boven. "Ja, ja, KASSEREN!" We hebben er ieder zes. Henkie voor zichzelf, zijn vriendin en van vier van zijn in de haast opgespoorde kinderen. jApi van vijf aan-getrouwde vriendinnen en hemzelf. Kijk maar, zes exemplaren! 300 piek per dag.

Hennie, die z'n voordracht in Paris over "Missing links in Health Care" nog vers in 't geheugen heeft, begrijpt het al. "Ik voel me de laatste tijd ook al niet zo lekker!" roept hij scha-terend.

f è t e

made in holland - patent pending
in principal countries of the world

limburg proefregio samenwerking hoger onderwijs

Limburg, zo heeft Pais onlangs gezegd, is een gebied waar de nog steeds groeiende samenwerking tussen universiteit, Hoger Beroeps onderwijs (HBO) en diverse geleidingen van de maatschappij, ervaringen kunnen onleveren die voor de hele Nederlandse samenleving en zelfs internationaal van groot belang kunnen zijn. Pais was trouwens niet de eerste die Limburg een interessant terrein vond voor de ontwikkeling van het Hoger Onderwijs (HO). Zijn voorganger Van Kemenade gaf de Rijksuniversiteit Limburg bij haar instelling in 1974 al de opdracht mee te werken aan onderwijskundige vernieuwingen van het Hoger Onderwijs in de provincie. Van Kemenade beschouwde Limburg als een proefregio voor de uitwerking van plannen die hij later in de nota Hoger Onderwijs in de Toekomst zou neerleggen.

Op het ogenblik zijn er verspreid over de provincie in totaal 41 instellingen op het niveau van het Hoger Onderwijs. Van de 41 instellingen verzorgen een tweetal, de Rijksuniversiteit Limburg (RL) en de Hogeschool voor Theologie en Pastoraat (HTP) wetenschappelijk onderwijs.

De overige 39 instellingen geven onderwijs op het niveau van het Hoger Beroepsonderwijs. Zeven instellingen verzorgen alleen part-time of avondonderwijs, de rest hetzij dagonderwijs hetzij zo wel dag- als part-time/avondonderwijs. Samenwerkingrelaties in het HO in Limburg zijn in het merendeel van de gevallen een uitvloeisel van een drietal zaken: de gedachte Limburg als proefregio te gebruiken, de nota Hoger Onderwijs in de toekomst en tenslotte de moeilijke situatie van de opleidingen voor onderwijsgevend voor het basisonderwijs.

Doordat er verschillende uitgangspunten waren voor het aangaan van samenwerkingsrelaties biedt het ge-

heel een veelkleurig beeld. Zo zijn er vele contacten gegroeid tussen de Rijksuniversiteit Limburg en een groot aantal van de HBO-instellingen in Limburg.

Ongetwijfeld is het beleid van de Rijksuniversiteit, dat van meet af aan gericht is geweest op de samenwerking met het Hoger Beroepsonderwijs, een sterke stimulans geweest. Om de samenwerking in de toekomst administratief/organisatorisch verder uit te bouwen is er onlangs besloten tot het instellen van een "samenwerkingssecretariaat WO-HBO" binnen de Rijksuniversiteit. Bekostiging van het secretariaat zal geschieden door de universiteit. Verder bestaan er relaties tussen HBO-instellingen in Limburg met universiteiten buiten de provincie en zelfs buiten Nederland, de overleggroepen van alleen HBO-instellingen en twee onderzoeks/ontwikkelingsprojecten die bedoeld zijn bij te dragen aan de totstandkoming van een vernieuwd HBO.

Enige voorbeelden van samenwerking tussen de Rijksuniversiteit Limburg en HBO-instellingen vormen de projecten die ongezet zijn om nieuwe curricula (onderwijsprogramma's) te ontwikkelen of bestaande te vernieuwen. We denken hierbij aan het proces van curriculum-ontwikkeling bij de Verpleegkunde in Sittard, de ontwikkeling van post-hogere opleidingen aan de Hogere Hotelschool te Maastricht, aan het langlopende advieswerk voor de opleiding kinderverzorging en Opvoeding te Maastricht en de Hogere Hotelschool te Maastricht. Een ander voorbeeld vormen de lessen-series die door universitaire docenten verzorgd worden aan instellingen voor HBO. Met name voor opleidingen in de gezondheidszorg, zoals een fysiotherapie opleiding in Heerlen en de opleiding Maatschappelijke Gezondheidszorg in Sittard, is de hulp van externe docenten een lichtpunt. Dit omdat het aantrekken van eigen mensen vaak niet succesvol verloopt.

Overigens moet hier de noot geplaatst worden dat het beleid van de universiteit erop gericht is om docenten van de universiteit slechts voor een beperkte periode in te zetten en dat getracht wordt zoveel mogelijk docent-onafhankelijk cursusmateriaal te ontwikkelen. Ook het zogenaamde Goldstein-project gericht op de ontwikkeling van nieuwe psychotherapievormen voor mensen uit lagere sociale klassen vormt een voorbeeld. Het betreft een project dat in samenwerking tussen de Tooneelschool Maastricht, de Rijksuniversiteit Limburg (RL) en de Geestelijke Gezondheidszorg Maastricht en Heerlen is opgezet. Interessant is ook het hulp- en advieswerk dat door de audiovisuele groep van de Rijksuniversiteit op aanvraag van HBO-instellingen is verricht. Een nieuwe vorm van dienstverlening is onlangs gestart toen een eerste cursus over het "Maastrichtse onderwijssysteem" voor HBO docenten is gegeven.

GEEN EENZIJDIGE DIENSTVERLENING

De samenwerking binnen het HO in Limburg is echter geen eenzijdige dienstverlenende relatie van het Wetenschappelijk Onderwijs (WO) aan het HBO. Goede voorbeelden van een evenwichtige samenwerking tussen WO en HBO vormen de contacten die bestaan met het doel de curriculum-ontwikkeling voor de post-hoger cursussen van de Rijksuniversiteit Limburg en het tot ontwikkeling brengen van de nieuwe studierichting Sociale Gezondheidskunde. De afstudeervarianten van deze laatstgenoemde nieuwe studierichting, te weten Verplegingswetenschap, Gezondheidsvoorlichting en -voeding en als derde Beleid en Beheer van Gezondheidsvoorzieningen, geven aan dat deze varianten eerder aansluiten bij bestaande opleidingen in het HBO dan in het WO. Samenwerking tussen HBO en WO bij de ontwikkeling van het curriculum wordt hier als nuttige er-

varen. Met betrekking tot de curriculumontwikkeling voor de post-hoger cursussen bestaan er contacten tussen RL, en de Katholieke Hogere Hotelschool (Maastricht), de "Wachtendock" (opleiding diëtetiek, Heerlen) en de HBO-Verpleegkunde (Sittard). Van een wat andere orde zijn de samenwerkingsverbanden tussen HBO-instellingen onderling. De HOT-nota heeft een sterke impuls betekend voor de totstandkoming van bedoelde clusters. In Limburg vinden we ze in de regio Venlo (de Stichting HB Venlo i.o), de regio Heerlen-Sittard (de Stichting Hoger Onderwijs Zuid-Limburg) en in de regio Maastricht (de Stichting Samenwerkingsorgaan Hoger Onderwijs Maastricht). De clusters zijn vergelijkbaar met de meer bekende samenwerkingsverbanden als het samenwerkingsorgaan Zeeland en de stichting Hoger Onderwijs Deventer. De op stapel staande integratie van Pedagogische Academies (PA's) en opleidingsscholen voor kleuterleids(st)ers KLOS'sen tot één opleiding voor onderwijsgeevenden in het basisonderwijs, gevoegd bij de problemen van afnemende leerlingenaantallen hebben geleid tot vormen van samenwerking. Zo zijn PA en KLOS in Venlo een bestuurlijke samenwerking aangegaan. Het zelfde is gebeurd in Heerlen. Er is een overleg tot stand gekomen van directeuren van PA's en KLOS'sen. Naast genoemde vormen van samenwerking wordt er tussen verschillende instellingen samengewerkt bij de opzet en uitvoering van zowel initiële opleidingen als ook bij applicatie en nascholing.

STUDENTENWELZIJN

Ook op het terrein van studentenwelzijn, zijn vormen van samenwerking op gang gekomen. In de regio Maastricht, Heerlen, Sittard en Venlo worden op het ogenblik - al dan niet door speciaal in het leven geroepen stichtingen - activiteiten ontplooid die met name gericht zijn op realisatie van voldoende huisvestingsmogelijkheden voor studenten. Bijzonder belangrijk voor de ontwikkeling van het HO in Nederland zouden wel eens een tweetal onder-

zoeks/ontwikkelingsprojecten kunnen blijken die op het ogenblik in Limburg met actieve participatie van de instellingen voor HO worden uitgevoerd. Het eerste project is door de Stichting Wetenschappelijk Onderwijs Limburg (SWOL) - met actieve steun van instellingen - opgezet. Het project is gericht op het, in de toekomst tot stand komen van een "samenhangend stelsel" van HO in Limburg. Hierbij moet gedacht worden aan samenwerking op het terrein van onderwijsprogramma's of onderdelen daarvan, studentenbegeleiding, school- en onderwijsorganisatie. Dat alles met het doel doorstroommogelijkheden te creëren, keuze van flexibele studiewegen mogelijk te maken enz. In de zeer nabije toekomst wordt deze fase afgesloten en zal een begin gemaakt worden met een ontwikkelingsgerichte fase waarin een onderzoek wordt gehouden naar wensen en mogelijkheden ten aanzien van samenwerking.

Het tweede project is een uitvloeisel van de activiteiten van de Coördinatiecommissie Gezondheidszorgopleidingen en bedoeld om samenwerking te bevorderen tussen de 14 opleidingen HBO en WO op het terrein van de gezondheidszorg in Zuid-Limburg. In het kader van dit project wordt onder andere gedacht aan de realisatie van horizontale doorstroommogelijkheden en samenwerking bij curriculum-constructie.

Het voorgaande vormt geen volledig uitnuttend overzicht van samenwerkingsrelaties. Contacten die in een oriëntatie-fase verkeren zijn niet vermeld. Wel leert het overzicht dat er een complex geheel van samenwerkingsrelaties bestaat: er zijn relaties tussen verschillende niveaus en onderwijstypen, het betreft verschillende items en er zijn verschillen in omvang, diende en relevantie. Hoe precies de samenwerking zich in de toekomst zal ontwikkelen is nog niet duidelijk. In ieder geval mag gehoopt worden

dat de ontwikkeling van samenwerking een bijdrage zal leveren aan kwaliteitsverbetering van het onderwijs, het creëren van wederzijdse doorstroommogelijkheden tussen WO en HBO, differentiatie van studiemogelijkheden, aan flexibilisering van studiewegen enz. enz. Een gunstige omstandigheid voor het HO in Limburg is ongetwijfeld het SWOL-project waarvan verwacht mag worden dat het een kader zal bieden waarin bestaande samenwerkingsrelaties zijn in te passen en nieuwe tot ontwikkeling kunnen worden gebracht.

Loet Polak.

de structuur van het hoger onderwijs in Limburg

Ongetwijfeld zal het bekend zijn dat, onder auspiciën van de SWOL, een project wordt uitgevoerd, dat erop gericht is een inventarisatie te geven van feitelijkheden, wenselijkheden en mogelijkheden van samenwerking in het hoger onderwijs. Het project wordt uitgevoerd in een drietal fasen, te weten:

- fase 1: een beschrijving van de structuur van het hoger onderwijs in Limburg.
- fase 2: een evaluatie van de structuur van het hoger onderwijs.
- fase 3: het formuleren van beleidsalternatieven voor de ontwikkeling van het hoger onderwijs in Limburg.

Inmiddels is fase 1 afgerond met de bespreking van de conceptversie van het rapport "De structuur van het hoger onderwijs in Limburg" door de vertegenwoordigers van de Limburgse instellingen voor hoger onderwijs. De definitieve versie van het rapport is inmiddels verschenen.

In het rapport zijn gegevens verwerkt over aspecten van de structuur van het hoger onderwijs in Limburg, curricula van de opleidingen, studenten, docenten, onderwijs-accomodatie, doorstroming in het hoger onderwijs, samenwerking tussen onderwijs-instellingen en organisatie en beheer.

Het onderzoek heeft plaatsgevonden in de periode 1 september 1978 - 1 september 1979. Gegevens zijn verkregen uit bestaande bronnen, zoals leerplannen, voorlichtingsbrochures, CBS-vragenlijsten en uit interviews met delegaties van de instellingen voor hoger onderwijs. Alle 41 instellingen, die in Limburg onderwijs verzorgen op HBO-niveau, zijn bij het onderzoek betrokken geweest.

Een aantal zaken die in het rapport vermeld zijn springen in het oog:

zo blijkt dat per 1 september 1978 slechts 483 studenten, binnen de provinciegrenzen, volledig dagonderwijs volgden aan één van de twee instellingen voor wetenschappelijk onderwijs (WO). De instellingen op HBO-niveau openden op hetzelfde tijdstip de poorten voor 9.252 full-time dagstudenten.

Waarschijnlijk is het bekend dat de variëteit van opleidingsmogelijkheden in het wetenschappelijk onderzoek zeer beperkt is. Minder bekend zal het zijn dat op HBO-niveau een aanbod blijkt te bestaan dat gerelateerd aan het aanbod elders in Nederland redelijk breed mag worden genoemd (alleen hoger landbouw- en zeevaartonderwijs ontbreekt in Limburg).

Een belangwekkende zaak vormt de aanwijzing die gevonden is voor het feit dat, in vergelijking met het landelijke percentage, in Limburg een zeer groot percentage van de VWO-abituriënten aan een instelling op HBO-niveau verder studeert en een klein percentage een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs begint. Een voor de hand liggende verklaring lijkt te zijn dat de afstand, die studenten zouden moeten reizen om de studie van hun keuze aan een instelling voor WO te volgen een duidelijke barrière vormt. Kennelijk is men dan geneigd om in plaats van een WO-studie een HBO-opleiding te volgen.

Het onderzoek heeft ook resultaten opgeleverd met betrekking tot samenwerking in het hoger onderwijs. Het blijkt dat in het hoger onderwijs in Limburg een veelheid van samenwerkingsrelaties bestaan. Wat betreft het onderwijs-niveau bestaat er samenwerking tussen instellingen voor resp. WO en HBO en HBO en HBO. Met betrekking tot de inhoud van de samenwerking, is de beschikbare ruimte te beperkt om een uitgebreid overzicht te geven. Volstaan wordt met het geven van enkele voorbeelden: de Rijksuniversiteit Limburg werkt met een aantal HBO-instellingen samen bij de ontwikkeling van

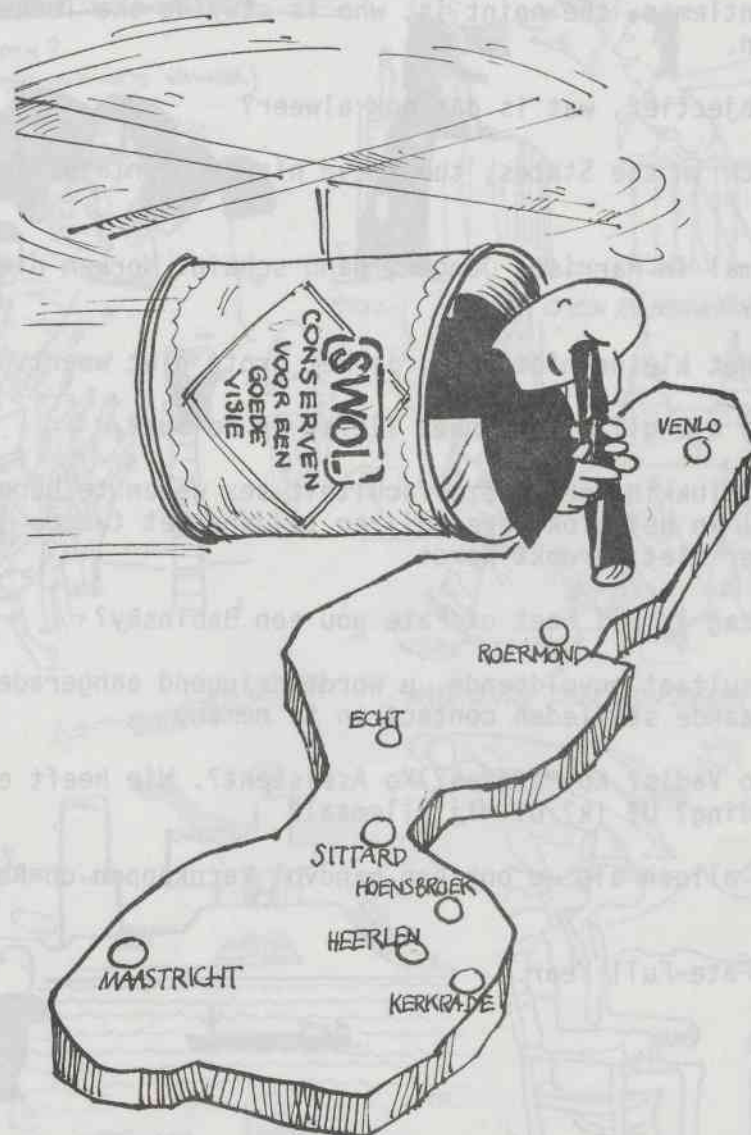
leerplannen (curricula) voor onderdelen van de initiële opleiding(en)en, in sommige gevallen voor post-hoger opleidingen, de instellingen in Maastricht, Heerlen, Sittard en Venlo ontplooiën gezamenlijk activiteiten op het terrein van studentenwelzijn, de Pedagogische Academies hebben regelmatig op directie-niveau overleg enz. enz.

Door Prof. Wijnen is eens geformuleerd dat de betrokkenen bij het hoger onderwijs een "heli-

conter-blik" zouden moeten hebben van de structuur en toestand van het Limburgse hoger onderwijs. Zo'n overzicht van de situatie moet ongetwijfeld als een essentiële voorwaarde gezien worden voor door de instellingen te nemen besluiten over vorm, inhoud, reikwijdte van en betrokkenheid bij samenwerking.

Het rapport is bedoeld zo'n "helicopter-blik" te bieden. De hoop bestaat dat het in de praktijk zal blijken aan de bedoelingen te voldoen.

Loet Polak

hand of fate in apocalypse in 1980

Greep: terwijl assistenten zich in 't zweet werken, zal ik ook dit jaar weer regelmatig vanuit off-side positie kunnen scoren.

Biggelaar: hoe kunnen we Hasselt, Luik en Aken annexeren?

Rottier: Medisch Regional Converseren.

Philipsen: hoe lang hou je als arbeider smerig werk vol?

Tans: volgens Gijsen heeft Mac White de Maas tussen Maastricht en Roermond bevroren.

Gijsen: we gaan slechts over één nacht ijs, daarna is het niet meer betrouwbaar.

Mac White: lekker, zo'n ijsje in de sauna'!

Wellens: gentlemen, the point is, who is staying the longest in the kindergarten.

V. Boven: objectief, wat is dat ook alweer?

Reerink: back in the States, they have higher mountains and deeper canyons.

Rahn: kaik mal in Harrison Jongen, dann schaint Morken die Sonne over die Kranken.

Vusse: wie het kleine niet eert, is het grote niet weert.

Maffius: bij wie glij ik nou het liefst in de bus?

Offermans: gelukkig heeft deze faculteit sex weten te beperken tot één week, en wel in het blok levenswijzen tijdens het tweede jaar, op voorwaarde dat er niet gerookt wordt.

V.D. Lugt: zag ik bij Feet of Fate nou een Babinsky?

Brouwer: resultaat onvoldoende. u wordt dringend aangeraden met een van bovenstaande stafleden contact op te nemen.

V. Oekel: Ko Vadis? Ko Maffius? Ko Assistent?. Wie heeft er nou eigenlijk de leiding? U? ik? of wij allemaal?

Pais: alleen als we ook een handvol kernkoppen op Randwijck kunnen plaatsen.

Wish you a Fate-Full Year.

MAFFIUS

MAFFIUS, een min of meer regelmatig uitkomend informatie- en opiniebulletin van de universiteit i.o. te Maastricht.

Nummer 1, Jaargang 1975.

MAFFIUS

Mag ik mij even voorstellen? Mijn naam is Maffius.

— «rongs ben ik het kwade geweten, ook wel het kritische
— « Jezuiten, die in het klooster aan de

Kritiek op kritiek op kritiek

Directeur-geneesheer J.G.M. van der Heijden stuurde aan Prof. Dr. H.A. Tiddens op 22 mei de volgende brief:
mei 1975

Amice,
Nu de vraag van de studenten van de MFM in het kader van Blok VIII goetundigd is, stel ik er prijs op je mede te delen, dat de in Annadal gedetacheerde studenten door hun gedrag een grote gnodvill hebben veruorven voor zichzelf en hun collegae.

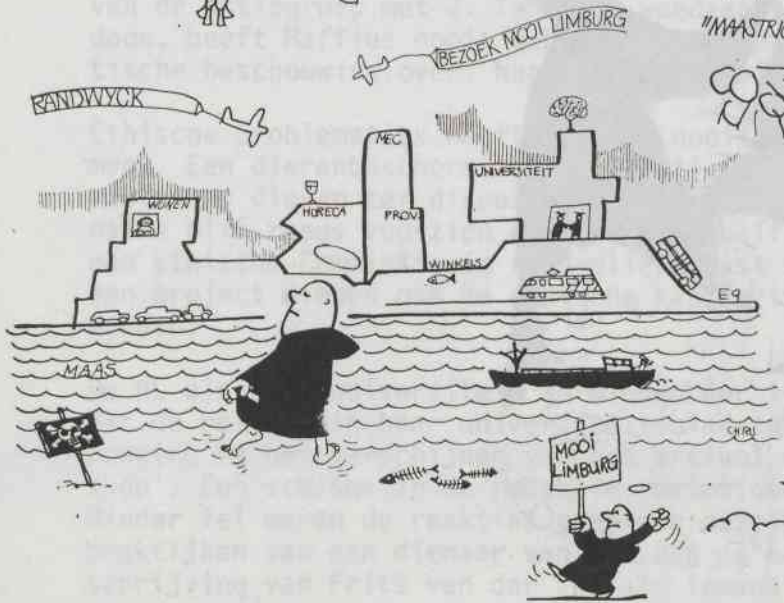
INGESLAPEN?
ZELFS EEN 'BULDOZER' KRYGT HIER NIETS WAKKER!

"EDEL" IS EEN PROBLEEMTERICHT SIMULATIE-VERDACHT !!!

"MAASTRICHTSE" STUDENTEN ZOEKEN NOG STEEDS ONDERDAK!

studentenhuysvestingsperikelen in maastricht

DAT SAL NIEK GAAN NIEK!

lustrum ofwel:feesttaart met zure room

Jubilea, viering van een lustrum, verjaardagen en dergelijke gaan gewoonlijk gepaard met toespraken en rede's over de goede eigenschappen en verdiensten van de gevierde.

Omdat wij, diep in ons hart, het ook wel eens leuk vinden om enige lof toegezwaaid te krijgen, vatten wij het plan op om enige prominente figuren van deze instelling aan te schrijven met het verzoek om hun mening te geven over de afgelopen vijf jaar Maffius.

De onderstaande lijst van aangezochte personen is natuurlijk een willekeurige greep uit het arsenaal prominenten die wij hier aan de RL ter beschikking hebben.

Mocht je naam er niet op vóorkomen, voel je dan niet gepasserd; een groot aantal nam niet de moeite om te reageren, dus we mogen daaruit wel concluderen dat het zeker niet als een eer beschouwd moet worden uitgenodigd te zijn een feestrede af te steken.

En bovendien zijn niet alle rede's zo feestelijk; een ernstige misrekening dus.

De waarheid is hard, of is de 'waarheid' misschien wat anders?

- R. van de Biggelaar	- P. van Breda Vriesman
- J. Offermans	- J. Zuidweg
- J. Bremer	- J. Zeguers
- J. Drukker	- J. de Jager
- F. Verstappen	- J. Coenegracht
- R. Reneman	- P. Pasmans
- J. Greep	- P. Muller
- C. van Boven	

vijf jaar maffius terugblik

De goede raadgevingen van de gogen in de wind slaand om mij met het hier en nu bezig te houden en het verleden los te laten, wil ik terug kijken naar de eerste vijf jaar van Maffius.

Het eerste nummer verscheen eind januari 1975, met een illustere lijst van redacteuren: Max Beekers, Marijke Niemann, Hekon Pasmaan, Mary Peters, Chris Voskamp, Gerrie Wagenaar, Roelof Willighagen en Jaap Zuidweg. Hun introductiefoto's tonen vriendelijk lachende mensen, vervuld met optimisme voor de toekomst. Voor een aantal(?) van hen zou dit wel veranderen. De eerste afleveringen waren dun, met informatie over inpassingstabellen voor salarisbedragen, en de volledige weergaven van de blokevaluaties. Openheid werd nog niet geschuwd.

Het Maastrichtse onderwijssysteem was één van de onderwerpen die veelvuldig aan de orde kwamen. Discussies over individuele blokken. Kritiek op blok V. Ook de eerste tekenen van onheilsgevoelens over de kwaliteit van het onderwijssysteem werden in het eerste jaar al zichtbaar. Max Beeker opende de rij met 'wat is er mis?' (8/1975). Later volgde 'de inhoudsdeskundige tutor', een onderwerp dat de gemoederen hoog heeft doen onlaaien. De verantwoordelijkheid van de studenten, structureren van het onderwijs of niet, de inbreng van de kliniek in het curriculum, de nachtmerrie en realiteit van het examenreglement, het evaluatieblok en de screeningstoets. Blok 2.4 werd inzet van een verhitte discussie, terwijl aan het einde van 1979 Don Quichotte optrok tegen vermeende misstanden in blok 3.2.

Al medio 1978 werden oproepen geplaatst door Pim & Bart om het systeem te redden. Wij bestaan nog.

Niet minder fel werd een onderwerp als de ontwikkeling van de gehele universiteit aan de orde gesteld. In 2/1976 verbaasde men zich over het uitblijven van een Universiteitsraad. Dit leidt twee afleveringen later tot een regelrechte actie met een openbare verklaring door een aantal verontrusten. De U-raad is er gekomen, maar de confrontatie van de actiegroep met J. Tans, de woedeaanval uit zijn politieke trucendoos, heeft Maffius nooit gehaald. Na Randwijck (7/1976) een apocalyptische beschouwing over: haalt de Rijksuniversiteit Limburg 1984?

Ethische problematiek heeft Maffius nooit ontweken. Het beest en de mens. Een dierenbeschermingsorganisatie stelt het nemen van experimenten op dieren ter discussie. Wim Hermens had dit met zijn visionaire blik reeds voorzien en vroeg een half jaar daarvoor (8/1977) om een Ethische Commissie in te stellen. Naast de onderzoeksaspecten van een project dienen ook de ethische kanten in beschouwing genomen te worden.

De RL als rijksuniversiteit te midden der roomschen kon niet voorkomen dat de religie in haar universiteitsblad aan de orde kwam. Grote beroering na het verschijnen van het artikel van Henny Peltenburg 'Godshop'. Een schisma in de redactie. Gelovigen en ongelovigen reageerden. Minder fel waren de reacties toen een dezelfde redakteur de financiële praktijken van een dienaar van God aan de kaak stelde (9/1977). De omschrijving van Frits van der Ven als iemand die het gerucht over God gaande houdt is een maxim.

Een artikel over de enquête van de Diabetesvereniging Maastricht leverden één van de heftigste rellen op die Maffius mocht meemaken (8 en 9/1978). Ook het verhaal over de kamerverhuuractiviteiten van de familie Bremer is niet onopgemerkt gebleven.

Maffius kende een aantal vaste rubrieken. Gerards Vreugde of Verdriet over zaken als commissies, wetenschapswinkel, kabaret, en pisbakken behoorde tot de hoogtepunten van dit blad. Ook de eerste aflevering van 'in de kijker' (een interview van Max Beeker met Coen Hemker) was subliem (9/1975). 'Van binnenuit' stierf af. De stem van onze dichter Johan verstomde slechts Hand of Fate, steunend op de Appleknockers en Flophome weet het vol te houden.

Voor toekomstig geschiedschrijving van de Maastrichtse studentenbeweging zijn de eerste vijf jaargangen van Maffius onmisbaar. Achtereenvolgens hebben wij het ontstaan van de bonden, groepen en eenheden meegemaakt.

KOKO (officieel verklaard door Leo Schouten in 9/76), de MSO (9/77), vervangen door de NSEM (9/79), comité d'initiative Maastrichts studentencorps (7/79), initiatiefgroep Studentenvakbond i.o. (11/78), de Studentenvakbond (3/79), Initiatiefgroep Lucifer (10/79) en de actiegroep SPOS van voorzitter, penningmeester en secretaris Jos Dirx (11/79)

Behalve het anarchistische november nummer van 1979, heeft Maffius bewezen een ordentelijk informatie- en opinieblad van de RL te zijn. Kritici die beweren dat Maffius duf, saai, te provinciaal en een schoolkrantje is, dienen te realiseren dat een universiteitsblad een direkte afspiegeling is van de instelling waaruit het voortkomt.

Ger van der Vusse.

Wat is daar verkeerd aan?
antiek wordt toch ook
steeds meer waard....
ha, ha, ha, ha....

gerard's vreugde

een lustrum voor maffius

Maffius vijf jaar. De kleuterleeftijd nog, maar bijna toe aan de lagere school. Een universiteitsblad, dat een jaar ouder is dan de universiteit.

Toen ik in de zomer van 1975 mijn eerste onbevungen stappen zette binnen de RL, was Maffius zoals het een krant betaamt al een hele meneer. De toenmalige redactie bekeek mijn komst met argwaan. Zou Voorlichting niet gaan proberen, Maffius over te nemen? Voorlichting was niets van dien aard van plan. Het heeft, geloof ik, even geduurd voordat men daarop durfde vertrouwen.

Ik werd als adviseur aan de redactie toegevoegd. Ik heb zo nu en dan ook wel eens een advies gegeven. De redactie heeft deze alle zonder uitzondering zonnig naast zich neergelegd. Al enige tijd woon ik de redactievergaderingen niet meer bij. Ik heb er zojuist de laatst verschenen Maffius even bij gehaald. Ik sta nog altijd als adviseur vermeld

Het is bekend, dat aan de meeste universiteiten ernstige conflicten zijn of geweest zijn tussen Het Blad en Voorlichting. Dat deze verhouding aan de RL altijd vrij goed en ontspannen is geweest strekt tot vreugde. Ik realiseer me daarbij, dat de redactie in de loop van de jaren in samenstelling gewisseld is en dat ik het constante element vorm

De vraag die mij gesteld werd was, wat mijn persoonlijke mening is over de Maffiï die de afgelopen jaren zijn verschenen.

Ik zal die vraag niet gedetailleerd beantwoorden, zulks niet alleen omdat ik prijs stel op voortzetting van de goede verhoudingen.

Ik heb uitstekende nummers gezien, ik ben ook duffe en kleurloze afleveringen tegengekomen. Ik heb soms de moed bewonderd waarmee Maffius delicate onderwerpen aansneet, ik heb ook wel ooit het gevoel gehad, dat men nèt over de schreef ging. Nou èn? Ik denk dat mijn visie op het verleden van even weinig belang is als de adviezen die ik gaf voor de toekomst.

Het lustrumjaar wordt voor Maffius belangrijk. Het blad zal een meer professioneel karakter krijgen. Meer nog dan in het verleden is daarbij samenwerking tussen de redactie en voorlichting nodig. Met instand houding van de goede verhoudingen, hoop ik.

Mag ik bij deze gelegenheid ook een wensje doen? Of nog één keer een advies geven?

Zou men niet bereid zijn, het blad van de RL een andere naam te geven? Ik meen te merken, dat de naam 'Maffius' buiten onze instelling nogal eens bevreemding en hilariteit wekt.

Tenslotte: proficiat en nog vele jaren.

Joep Offermans

bon sang ne peut mentir

Slechts een enkele maal kreeg ik een exemplaar van Uw tijdschrift ter lezing aangeboden; het is mij dan ook niet mogelijk een zinnige mening te vormen omtrent inhoud en waarde van Uw blad.

Toch zij het mij toegestaan enkele algemene opmerkingen te maken en vragen te stellen.

Publiciteit oefent een steeds grotere positieve dan wel negatieve invloed uit op het menselijk gedrag en denken. Terwijl in de Middeleeuwen de invloed van de "vox viva" nog vrij beperkt was en desondanks ook toen al tot psychische epidemieën aanleiding gaf (Tarantisme) zien wij vooral de laatste decennia t.g.v. toegenomen technische mogelijkheden hele volkeren het spoor bijster raken zoals de recente geschiedenis leert.

Met de groeiende macht der media lijkt zich een analoog probleem voor te doen als bij vele andere nieuwe ontwikkelingen o.a. op medisch en technisch gebied: goed gebruik een weldaad, slecht gebruik een misdaad. Daarom zouden ook bij de media de beoefenaren geselecteerd dienen te worden volgens de meest stringente intellectuele en ethische normen.

Is het waar, dat "bright boys" in het algemeen weinig belangstelling tonen en dat werkers bij media een negatieve selectie vormen?

Is het waar dat het tekort aan intellectuele vermogens, objectiviteit en creativiteit gecamoufleerd worden door goedkope sensatie en poging tot indoctrinatie?

Ik hoop van harte, dat de situatie niet zo somber is als wel eens wordt gesuggereerd.

Dit te meer omdat het zelfs voor een intellectuele elite vaak zeer moeilijk is realiteit en waarheid te onderkennen zoals Plato reeds vele, vele eeuwen geleden zo voortreffelijk illustreerde in zijn grot - mythe.

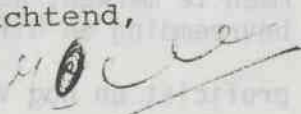
Aan de redactie van Uw tijdschrift mogen zeer hoge eisen worden gesteld, daar zij t.o.v. anderen een grote voorsprong heeft. Immers, alhoewel de woorden van Plato ook voor U gelden, mag toch gesteld worden dat er bij U, die primair niet opgeleid bent voor publiciteits-activiteiten, in ieder geval geen sprake kan zijn van negatieve selectie, gebrek aan intellectuele gaven, objectiviteit en creativiteit.

De voorwaarden voor uitstekende publiciteit moeten derhalve ruimschoots aanwezig zijn. Ik vertrouw er dan ook op dat Uw tijdschrift uitstekend werk heeft verricht en nog zal verrichten:

"bon sang ne peut mentir".

Ik wens U een vruchtbaar Nieuwjaar en veel succes in Uw werkzaamheden.

Hoogachtend,

J.M. Coenegracht.

vertrouwen

Bij een terugblik op mijn stapel van vijftig Maffiussen denk ik aan van alles.

Maffius blijkt er voor mij in ieder geval goed in geslaagd om een aantal tijd- en situatiegebonden indrukken vast te leggen.

Om te beginnen krijg ik de kneuterige tijd weer voor ogen, toen we het zo graag hadden over de m.f.m. familie.

De enorme betrokkenheid van iedereen bij "de" faculteit en het ontbreken van relativering en iets anders dan zeer milde kritiek.

Zo weet ik nog dat de redactie in één van de eerste nummers een verhaal wilde plaatsen met kritiek op de behandeling van patiënten in Anna-Dal.

Tiddens vond echter dat de toch al zo delicate betrekkingen met het vijandelijke kamp (de specialisten) zo iets zeker niet zouden overleven.

Dus trok de redactie het stuk weer schielijk in.

Naar aanleiding van deze en volgende ervaringen was de redactie verstandig genoeg geworden om haar onafhankelijkheid zeker te stellen middels de stichtingsvorm.

Eén dienst voorlichting is tenslotte genoeg.

Ook de start van het raden-tijdperk is in Maffius goed te volgen.

De lawine van papier, die daar het gevolg van was en is, maakte het noodzakelijk om wat selectiever aandacht te besteden aan bestuurlijke zaken.

Met de groei van de onderneming zie je ook dat human interest onderwerpen als de tuin en de kapstokken op hun retour zijn en de schandaaltjes de kon beginnen om te steken in Maffius.

Het blad richt zich langzamerhand ook op de wereldse samenleving om ons heen, want Limburg zakt tenslotte nog steeds in het moeras van de recessie, niet waar? En een studenten weerbaarheid mag dan niet ontbreken.

Ik denk dat de vormgeving van Maffius veel te maken heeft met de hardnekkige associatie van velen met school- en clubblad.

Het veel te kleine formaat, waardoor het werken met kolommen nauwelijks mogelijk is, die achterlijke nietjes en de papier soort.

Ik denk dat dit soort dingen Maffius veel waardering onthouden.

Daarnaast zijn er een hoop onderwerpen die in Maffius bijna niet aan de orde komen, bijvoorbeeld het in kader plaatsen van allerlei medische maatschappelijke ontwikkelingen. Dat is ook niet zo erg verwonderlijk, want dat stelt hoge eisen aan het professioneel zijn van een redactie.

Daarom vond ik vergelijkingen met een blad als Folia Civitatis, dat voor een publiek van tienduizenden werkt, voorlopig ook mank gaan.

Dit al niettemin geloof ik dat Maffius de afgelopen tijd heeft laten zien dat het heel goed mogelijk is om in Maastricht een blad te maken dat de moeite van het lezen meer dan waard is. En ik heb genoeg vertrouwen in de toekomst.

Jaan Zuidweg

een tamelijk donkere spiegel

In de 15 maanden dat ik in Maastricht probeer te werken, heb ik de indruk gekregen dat een van de weinige tradities die zich hier dreigt te ontwikkelen de jaarlijkse viering van het lustrum van een of andere krant is. Was het vorig jaar FLUX, dit jaar is de beurt aan MAFFIUS. In de waarschijnlijk terechte verwachting dat spontane felicitaties zouden uitblijven, hebben de redacties van beide bladen een aantal potentiële feestredenaars uitgenodigd.

De redactie van FLUX bevroedde allerlei negatieve argumenten bij de bijna 50% van de genodigden die niet reageerden ("onbelangrijk? géén visie? ... een rotzorg?"). Daarom alleen al hoop ik dat alle 15 door MAFFIUS uitgedaagden van zich laten horen.

MAFFIUS vervult de rol waar ze in Amsterdam drie bladen voor nodig hebben: Folia Civitatis, het mededelingen- en opinieblad voor de universitaire gemeenschap, Propria Cures, voor de literaire probeersels en Medische Folia, uitsluitend voor de subfaculteit der geneeskunde.

De taak die MAFFIUS zich stelt is dus nogal heroïsch, helaas ligt heldendom in deze tijd niet meer zo goed in de markt. Te veel ineens hoort trouwens tot het Maastrichts syndroom.

De mededelingen komen, voor zover ik kan nagaan, keurig in MAFFIUS. Niet altijd is duidelijk in hoeverre ze slaan op de universiteit of op een van de faculteiten, maar daar kan de redactie niets aandoen. Literatuur ben ik in MAFFIUS nog niet tegengekomen, hoewel de redactie toch behoorlijk erudiet moet zijn als ze in één van mijn "bijdragen" een citaat van Ter Braak heeft kunnen herkennen.

Opinies vind je, al of niet goed gefundeerd, soms zelfs vermomd als mededeling, herhaaldelijk in MAFFIUS. Deze opinies zijn niet zelden verwerpelijk, maar je kunt een goede spiegel het spiegelbeeld niet verwijten.

Wat ik MAFFIUS toewens, is dat hij een goede reflectie geeft van het universitaire (en/of facultaire?) gebeuren. Een grotere mate van professionaliteit is dan wel gewenst, maar dat geldt voor meer sectoren van de RL. Als dan het spiegelbeeld ook nog aantrekkelijker wordt, mogen we helemaal niet meer mopperen.

gefaald

Met ekskuses voor het overschrijden van de sluitingsdatum van de kopij volgt hier mijn persoonlijke mening over het universiteitsblad Maffius. Het officiële informatiegedeelte van het blad buiten beschouwing gelaten zou de redactie van dit blad dienen te streven naar zo'n volledig mogelijke weergave van opvattingen en meningen van leden van de gemeenschap waar het blad voor bestemd is. Ik meen te moeten konstateren dat de redactie hierin volledig gefaald heeft. Het terugspelen van de bal naar de leden van de gemeenschap (zij dienen immers voor de indiening van kopij zorg te dragen) is mijns inziens onjuist. Een mogelijke reden voor de afkeer van leden om kopij in te dienen is gelegen in de inferieure kwaliteit van de meeste stukken in het blad. Een tweede reden zou de naïeve en soms zelf kwaadaardig agressieve reactie van mensen kunnen zijn op opvattingen die niet overeenkomen met hun eigen ideeën. Ik zou hierbij willen wijzen op de discussie over de basisfilosofie die aangezwengeld was door Aart Res-soort of over de "inhoudsdeskundige" tutor van ondergetekende. Als uiting van mijn frustratie in dezen zou ik hier willen opmerken dat het best interessant zou zijn zo'n "diskussie" uit het verleden te vergelijken met de huidige opvattingen.

Als mogelijke oplossing voor de boven aangegeven problematiek heb ik twee suggesties:

- de redactie zou een aktiever beleid moeten gaan voeren, bijvoorbeeld door deskundigen aan deze instelling te vragen hun opvatting weer te geven over belangrijke topics aan deze instelling
- alle ingezonden kopij te laten refereren door de redactie of door de redactie aangewezen personen. Behalve dat deze maatregel de kwaliteit van de stukken en dus van het blad ten goede komt, zou het ook een vormende waarde kunnen hebben voor de auteur.

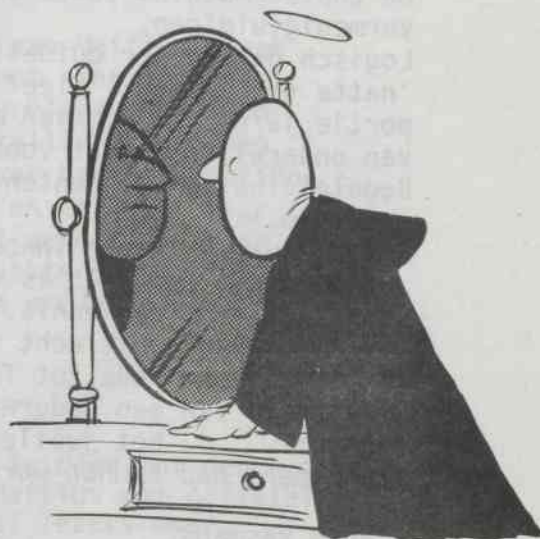
Tot slot nog een opmerking over het "officiële informatie" bevattende gedeelte van het blad. Ik heb persoonlijk nogal wat moeite met de paragraaf waarin voordrachten, reizen en publikaties van leden van de universitaire gemeenschap vermeld staan. Dit komt mij voor als een vorm van wetenschappelijk exhibitionisme. Er zijn voldoende instanties aan deze instelling, bijvoorbeeld projectgroepen, capaciteitsgroepen, fakulteitsbestuur, kollege van bestuur, waarin deze gegevens veel beter tot hun recht kunnen komen.

Ik heb geprobeerd op de meest zakelijke wijze mijn globale opvattingen te geven over het universiteitsblad Maffius en hoop dat er geen mensen zijn die zich persoonlijk gekwetst voelen door dit stuk.

Met vriendelijke groeten,

Frans

Frans Verstappen.

EEN TWAMELIJK DONKERE SPIEGEL

niet van belang

Het verzoek om mijn mening te geven over de Maffii van de afgelopen vijf jaar heeft allerlei gevoelens bij me opgeroepen.

Ik wil op indirecte wijze aan het verzoek voldoen, omdat ik het onzin vind om hier even te gaan neerschrijven wat ik wel of niet schitterend aan Maffius vind, of wat er anders zou moeten worden. Om iets dergelijks te kunnen doen zou ik ten eerste Maffii allen gelezen moeten hebben. Ik denk dat ik niet hoger scoor dan 50% voor wat dat betreft. Verder zou ik me nog in redelijke mate het gelezene moeten kunnen herinneren om er hier een mening over te kunnen geven. Op dit punt scoor ik niet hoger dan enkele percenten.

Hier een mening te geven over enkele flarden herinneringen wat is er subjectiever dan dat, lijkt me niet zinnig.

Wel wil ik proberen weer te geven hoe mijn gevoelsmatige relatie met Maffius de afgelopen vijf jaar is geweest. Want zo'n blad heeft naast de letter(lijke) inhoud ook een heel andere inhoud. Zoals een geboortekaartje, afkomstig van een stel goeie vrienden een heel ander gevoel bij je oproept als een folder van een stenocursus. De manier waarop ik de envelop open maak waarin Maffius zit is in die jaren niet veranderd, het gevoel daarbij wel.

Vijf jaar gelden leefde er onder ons het gevoel dat je met iets bezig was dat een aantal positieve dingen in zich droeg.

Je had het idee dat je meewerkte (ja, ook als student!) aan een onderwijs experiment dat een aantal gewoonten had durven loslaten, en al tastend bezig was Maffius een bevestiging daarvan.

Je vond er stukken in van mensen die ook dit beeld voor ogen hadden en die durfden te vertrouwen op de tastzin, de zelfkritiek en het verantwoordelijkheidsgevoel van de deelnemers aan het experiment.

Als ik nu Maffius uit zijn envelop bevrijd, weet ik ook dat ik bevestigd zal worden. Maar nu in het gevoel dat het onderwijsexperiment afgelopen is. Er zijn nog wel studenten die denken dat er iets kan veranderen, daarover praten en in Maffius schrijven. Jammer dat de problemen nog steeds dezelfde zijn. Het systeem heeft zich gesloten, als de scheltnaden van een pasgeborene, voortijdig, het is niet meer voor verandering open.

Of Maffius in dit proces van verstarring een rol heeft gespeeld, of had moeten spelen? Ik denk dat deze rol klein is geweest. Maffius is al vijf jaar lang van niet zoveel belang. Heel wat zaken die wel van belang leken, heeft Maffius niet tot stand zien komen.

Zo lukte het niet om, uitgaande van de eigen basisfilosofie te komen tot formulering van doelstellingen voor de hier op te leiden basisarts. De copieermachine loste dit op door een stuk uit Utrecht daaromtrent te vermenigvuldigen.

Logisch dat zonder duidelijke doelstellingen evaluatie van het bereikte 'natte vinger werk' bleef. Na vijf jaar zijn we niet verder dan een portie ja/nee vragen van matige kwaliteit. Evaluatie van de kwaliteit van onderwijs bestaat voor wat jaar vijf en zes betreft hoegenaamd niet. Begeleiding van studenten met studieproblemen verloopt op zijn minst moeizaam.

Zelfevaluatie is een inhoudsloos beqrin geworden. De vraag op welke wijze je kennis gebruikt is vrijwel geheel terzijde geschoven door de vraag naar parate feitenkennis. Attitudeontwikkeling is als integraal deel van het onderwijs nooit echt van de grond gekomen.

Al met al geen rede tot felicitaties bij het jubileum van wat de engelbewaarder van een onderwijsexperiment had kunnen worden. Of moet ik zeggen:..... het jubileum van de engelbewaarder van wat een onderwijs-experiment had kunnen worden?

Pierre Pasmans

het project "maffius"

Uit het verschijnen van dit jubileumnummer kan de onlettende lezer concluderen dat reeds vijf jaar geleden een waarlijk multidisciplinair project binnen onze instelling werd gestart. Het is dan ook niet onbegrijpelijk de uitgevers van dit pamflet de behoefte voelen om eens te vernemen hoe het er met dit project voorstaat, m.a.w. welke mijlpalen reeds zijn bereikt en wat lezers en redactie nog te wachten staat.

Een eerste poging om met de bij onze veel genoemde researchcommissie in zwang zijnde werkwijze voor projectevaluatie ook dit project te lijf gaan, mislukte jammerlijk. Formele beschrijvingen van de daar gehanteerde procedures bleken niet beschikbaar. Mogelijk zijn ze geclassificeerd als wetenschappelijk tongeheim of nog erger: misschien bestaan dergelijke procedures zelfs helemaal niet.

Gelukkig bracht een verzoek om assistentie van de Dienst Informatieverwerking wat meer licht in de duisternis. In de automatiseringswereld blijkt men de voortgang van een project te onderscheiden in vijf fasen, totdat het tegendeel is bewezen kan worden aangenomen dat deze onderverdeling dusdanig universeel is dat ze ook toegepast kan worden op projecten van andere disciplines. Het lijkt daarom zinvol van de lotgevallen van het project 'Maffius':

Fase 1: Het enthousiasme

Omdat ik nog pas enkele jaren aan RUL, RULIM, RULg resp. RL verbonden ben beschik ik niet over volledige informatie over de gang van zaken in deze periode. Ongetwijfeld zal de redactie onder de bezielende leiding van onze oppervoorlichter in vele Maastrichtse etablissementen vergaderruimten hebben gevonden en op min of meer regelmatigere tijdstippen een gestencilde weergave van haar belevenissen hebben doen rondgaan.

Na verloop van tijd moeten de niet-professionele redactieleden tot de conclusie zijn gekomen dat ze het ook zonder Joen wel konden bolwerken. Naar goed universitair gebruik werd dus een stichting ongericht. De gevolgen hiervan bleven niet uit, weldra bevond ons periodiek zich in

Fase 2 De ontuchtering

Het typen, corrigeren, produceren en rondbrengen van Maffius bleek zoveel werk met zich mee te brengen dat er voor het schrijven van lezenswaardige artikelen nauwelijks tijd meer overbleef. De Bibebachtige interviews met de notabelen van onze instelling verdwenen en werden vervangen door langdradige artikelen over basisfilosofiën, huisvestingsproblemen collegegeevende hoogleraren en wat dies meer zij. De ontdekking dat binnen de universiteit zelfs al werd overgegaan tot de aanschaf van papiervernietigende apparatuur maakte het zelfs de redactie duidelijk dat de volgende mijlpaal in de projectvoortgang was bereikt:

Fase 3 De Paniek

Hooglopende ruzies tijdens redaktievergaderingen leidden tot een steeds verder dalend neil, zelfs het vullen van Maffius met officiële mededelingen brengt geen vergroting van het aantal lezers meer.

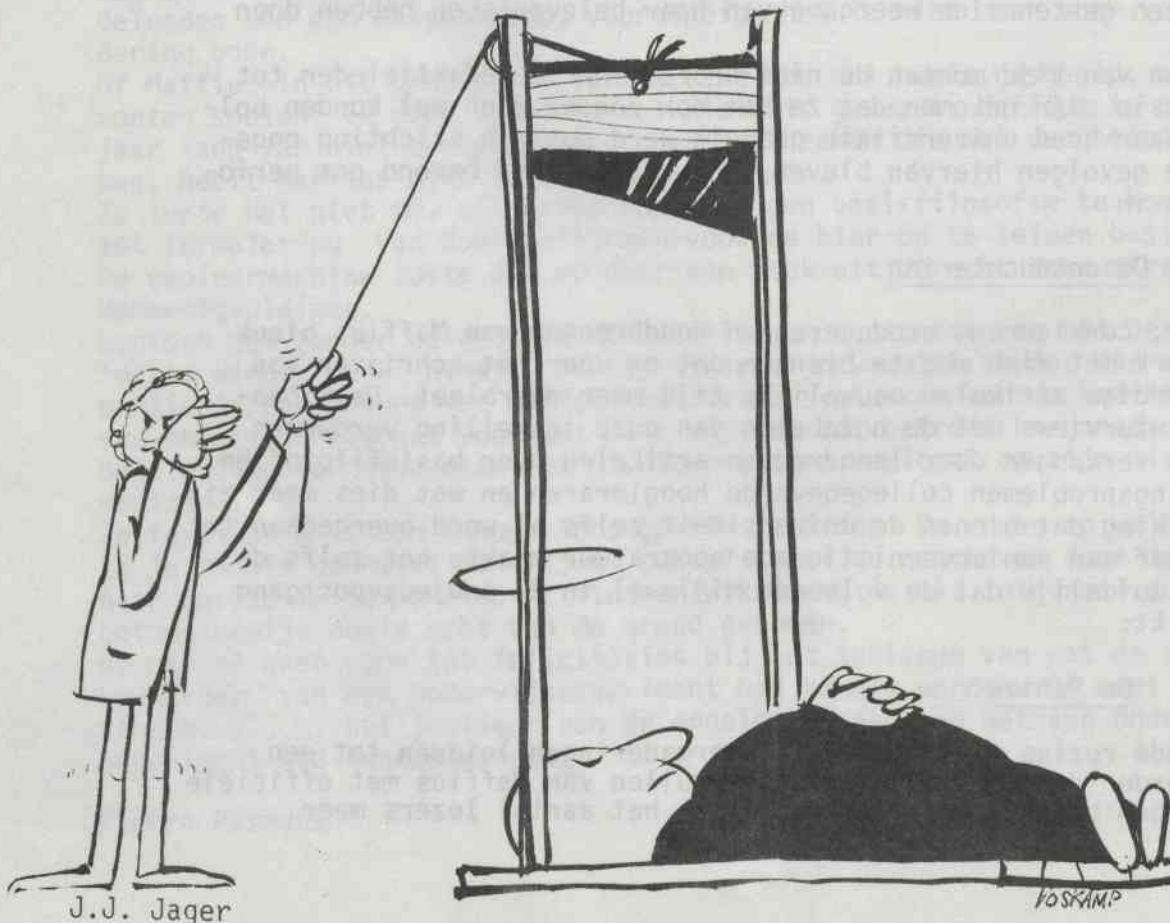
Gelukkig was er op de achtergrond nog steeds het wakkere C.v.B. dat ingreep en overging tot de enige oplossing voor dit soort problemen: het aanstellen van externe adviseurs. Een korte blik op het overschot van de exploitatiebegroting deed blijken dat het deze keer wel eens grootscheeps aangepakt kon worden, de redactie kreeg vijftien externe adviseurs tegelijkertijd. Zoals u uit de in dit nummer voorkomende rapportage kunt lezen zijn deze adviseurs het onderling uiteraard volkomen oneens. Geen van de adviezen zal dan ook worden opgevolgd, het project Maffius sukkelt rustig voort en komt weldra in

Fase 4 Het zoeken van de schuldigen

De redaktievergaderingen ontaarden nu helemaal in ordinaire caf eruzies, messen worden getrokken en vuisten door de wrakke tafels geslagen. Maffius bestaat nu uitsluitend uit een rubriek ingezonden brieven van een zodanige inhoud dat 'Post of Maandag' hierbij vergeleken een literaire kroniek lijkt. Weer grijpt het C.v.B. in en gaat over tot

Fase 5 Het bestraffen van de onschuldigen en het belonen van degenen die er niets mee te maken hebben

De drukker en de postcode worden verbannen naar een gehucht ten noorden van de lijn Susteren - Roosteren, de type- en nietmachines worden in de Maas gegooid. De gratificatieregeling wordt uitgebreid met voorzieningen ter beloning van externe adviseurs.

vooruit blik

Na vijf jaar Maffiussen kunnen binnenkort nogal wat veranderingen verwacht worden in de Universitaire Communicatiemedia: Maffius gaat in principe om de 14 dagen verschijnen, waardoor een afzonderlijk mededelingenblad overbodig wordt; de redactie wordt versterkt met een full time - beroepskracht en Maffius zal naar inhoud en vormgeving meer op een universiteitskrant gaan lijken.

Of het allemaal doorgaat is nog niet met zekerheid te zeggen; de besprekingen tussen Maffius en het College van Bestuur c.q. de dienst Voorlichting zijn nog steeds gaande. Daarna zal de Universiteitsraad deze belangrijke zaak ook uitvoerig willen bespreken.

OM DE 14 DAGEN

Maffius gaat om de 14 dagen verschijnen en maakt daarmee een afzonderlijk mededelingenblad overbodig. In 1976 al werd in de Universiteitsraad de wens uitgesproken voor een mededelingenblad van de universiteit. Onder andere als alternatief voor de Voorlichtingsbulletins over vergaderingen van U-raad, College van Bestuur en faculteitsbesturen/-raden). In dat mededelingenblad zou met name ook aandacht moeten worden besteed aan wetenschappelijk en universitair nieuws afkomstig van de belangrijkste departementen, de Academische Raad en andere universiteiten. Dat mededelingenblad is er nooit gekomen. Ik geloof dat de 'formule' van een mededelingenblad (naast Maffius) niemand goed voor ogen heeft gestaan.

In overleg tussen Voorlichting en Maffius is het College van Bestuur in januari 1979 een voorstel gedaan om niet tot het uitgeven van twee afzonderlijke bladen over te gaan, maar opiniebald (Maffius) en mededelingenblad te combineren in één blad. Daarbij is met name verwezen naar een recent advies van de Landbouw Hogeschool Wageningen. Inmiddels is gebleken dat het College van Bestuur geen overwegende bezwaren koestert tegen deze opzet, op voorwaarde dat ruimte voor bestuurlijke informatie is gewaarborgd en Maffius instaat is om iedere 14 dagen te verschijnen.

Nader beraad heeft plaatsgevonden over de manier waarop dit blad vorm zal worden gegeven, hoe de samenwerking tussen enerzijds beroepskracht en overige redactieleden en anderzijds Voorlichting en Maffius moet worden geregeld. Dit alles moet worden vastgelegd in een Huishoudelijk Reglement, dat in concept aan het College van Bestuur is aangeboden.

BEROEPSKRACHT

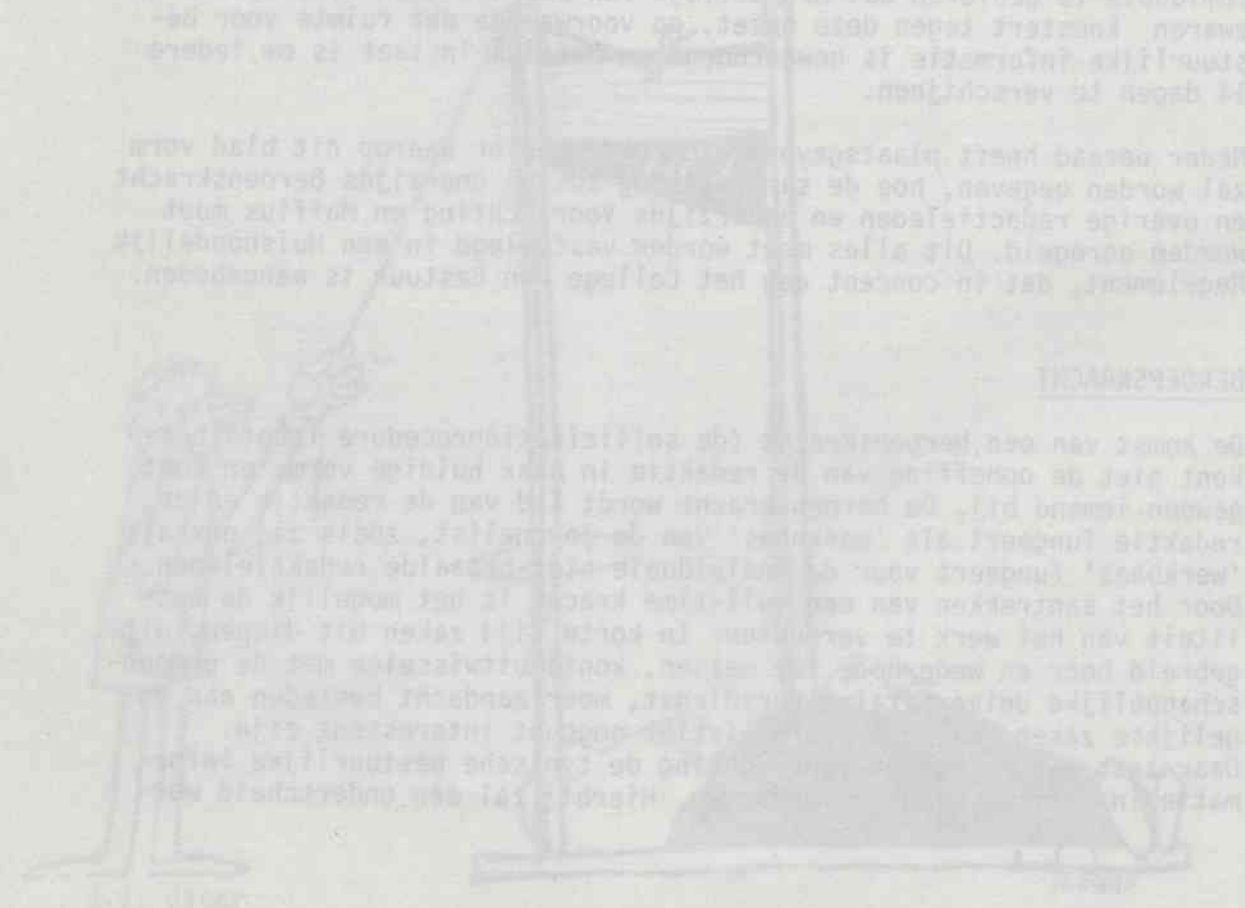
De komst van een beroepskracht (de sollicitatieprocedure loopt) betekent niet de opheffing van de redactie in haar huidige vorm; er komt gewoon iemand bij. De beroepskracht wordt lid van de redactie en de redactie fungeert als 'werkbaas' van de journalist, zoals zij ook als 'werkbaas' fungeert voor de individuele niet-betaalde redactieleden. Door het aantrekken van een full-time kracht is het mogelijk de kwaliteit van het werk te vergroten: In korte tijd zaken uit diepen, uitgebreid hoor en wederhoor toe passen, kopij uitwisselen met de gemeenschappelijke Universitaire Persdienst, meer aandacht besteden aan dagelijkse zaken, die uit journalistiek oogpunt interessant zijn. Daarnaast zal de dienst Voorlichting de typische bestuurlijke informatie in Maffius blijven verzorgen. Hierbij zal een onderscheid wor-

den gemaakt tussen officiële berichten en journalistieke produkten. De laatste zullen als ware het gewone kopij in het blad worden opgenomen, met vermelding van de bron.

Ook in de technische procedure en de vormgeving zijn veranderingen te verwachten. Het is oneconomisch om een 14-daags verschijnend blad in eigen huis te drukken, zeker als daarbij hogere eisen worden gesteld aan de produktietijd. Er zal dus een externe drukkerij moeten worden ingeschakeld, die in korte tijd het blad kan zetten, opmaken, drukken en verzenden. Er zijn al plannen gereed voor een andere opmaak op halve-kranteformaat.

Kortom, Maffius wordt van misdienaar nu acoliet. Iedere zichzelf respecterende universiteit kent geregeld rellen rondom de universiteitskrant. Voor Maffius hebben we thans een aantal spelregels vastgelegd voor het onderlinge verkeer. Bestuur en redactie zullen nauwgezet de afspraken moeten nakomen om onnodige botsingen te voorkomen. Er zal gestreefd worden naar objectiverende berichtgeving volgens journalistieke normen en onafhankelijk van de mening van universitaire bestuursorganen. Dat Maffius niemand op de tenen zal staan kunnen we zeker niet beloven.

Leo Leunissen
voorzitter van het bestuur
van de stichting Maffius

Al honderden jaren fungeert het Sint Nikolaas en Zwarte Piet verschijnsel als gesimplificeerd model van het ethisch en zedelijk denken van onze maatschappij. Het "goede" dient daarbij beloond te worden en het slechte dient streng gestraft. Een genuanceerde opstelling tussen deze twee uitersten is niet mogelijk in de denkwereld waarin St. Nikolaas het goede en de daarbij behorende beloner uitbeeld, en Zwarte Piet een personificatie is van de machten die het kwade bestraffen en onderdrukken.

De gouden staf, de geschenken (zoet en lekker) de roe, de zak en dergelijke zijn de hulpmiddelen waarmee deze denktrant ondersteund wordt. Mocht u in de veronderstelling verkeren dat deze denktrant thuishoort in de donkere Middeleeuwen, en vandaag de dag niet meer wordt aangehangen, dan vergist u zich. Het bewijs wordt geleverd door de onthullende publicatie van enige stukken waarop de immer ijverige redactie van dit blad de hand heeft kunnen leggen.

Niet slechts onwetende kinderen, maar ook, naar ik mag aannemen, intelligent denkende mensen, maken van het St. Nikolaasmodel nog graag gebruik.

Prof. Dr. Lulma.

---0---

Ieder jaar wordt de St. Nikolaasmythe aangegrepen om de braven te belonen, maar vooral ook om slechte praktijken aan de kaak te stellen en de boosdoeners te bestraffen, dan wel vermanend toe te spreken. Daartoe worden vaak rollenspellen opgevoerd waarbij men zich in de St. Nikolaas of Zwarte Piet figuur inleeft.

Ook binnen onze universiteit blijkt deze koddige folklore nog in stand te worden gehouden.

Door een samenloos van omstandigheden hebben wij de hand weten te leggen op een kopie van een rolverdeling en de bijbehorende dialoog, waaruit wij enige gedeeltes publiceren. In verband met mogelijke represailles, moeten we de naam van onze informant natuurlijk geheim houden.

---0---

ROLLENSPEL ST. NIKOLAAS IN MAASTRICHT.

ROLVERDELING:

- St. Nikolaas: Buro Onderwijszaken
- Zwarte Piet : Buro Onderwijszaken
- Boosdoeners : Enkele studenten
- Braven : Enkele andere studenten
- Roe : Opgedorde basisfilosofie
- Zak : Nog niet bekend

Situatie:

In de aula van het Hoofdgebouw staan een aantal studenten met kloppend hart te wachten wat de Goedheiligman c.q. Zwarte Piet zal gaan zeggen. De attributen liggen gereed.

St. Nikolaas komt op en zegt: (plechtig) Goed zo studenten, jullie zijn heel braaf geweest dit jaar (wijst enkele studenten aan). (Bestraffend, wijst enkele andere aan): Maar jullie zijn stout geweest, jullie moeten straf!

(Gaat snel af en komt op verkleed als Zwarte Piet, met kinderachtig gastarbeiders accent): Wat hebben zij gedáán, Sinterrklaas, moeten zij slaag met de rroe?

(Gaat snel weer af en komt als St. Nikolaas weer op);(bestraffend): Deze studenten hebben nog steeds geen "Companion" aangeschaft, en dat is heel stout. Nou moet ik alle kadootjes weer mee terugnemen naar Spanje. Voor straf krijgen ze nu geen reductie, en moeten ze alles helemaal zelf betalen.

En bovendien krijgen ze een slechte aantekening in mijn grote boek, zodat ik altijd kan onthouden wie zich slecht gedragen hebben.

En, (wijsvinger opheffend) als jullie niet heel snel je leven gaat verbeteren, dan bestel ik voor de volgende keer ook geen kadootjes meer voor jullie; voor straf!

---0---

Voor zover u nog niet overtuigd bent van de uiterst naïeve manier waarop de studenten hier worden aangepakt, hier nog een gedeelte van het rollenspel:

---0---

(St. Nikolaas gaat af, Zwarte Piet komt op): Wat hebben ze nog meerr gedaan, Sinterrklaas? (Zwarte Piet af, St. Nikolaas op): Sommigen gedragen zich heel slecht bij de voortgangstoets; zo heet een examen hier in Maastricht, Piet (richt zich tot Zwarte Piet, die er natuurlijk niet is): Ik heb zowaar mensen daar zien roken!, bah , wat ongezond!, dat mag voortaan niet meer. En iedereen vergeet altijd zijn collegekaart; dat is heel oneerbiedig en stout. Pas op hoor! (heft wijsvinger).

(St. Nikolaas af, Piet op): Nee, zeker niet. Volgende keer zal ik jullie Zwarte Pieten maar laten surveilleren. Als ze dan dichter bij elkaar zitten dan 100 cm. of als ze tabellen, of boeken meenemen, of praten

met elkaar, dan kunnen jullie ze in de zak stoppen. Wij moeten streng toezien dat het geen rommeltje wordt; op een echte universiteit zijn ze nog veel strenger.

(St. Nikolaas af, Zwarte Piet op): Goed zo, Sinterklaas.

---o---

"You better be nice, you better behave cause Santa Claus is coming into town".

Traditonal

K.R.

Ter inzage bij de Dienst Voorlichting.

De advertentietekst voor een kroondocentenplaats Instrumentatietechnologie aan de Technische Hogeschool Twente ligt bij Voorlichting ter inzage.

Het Jaarverslag 1978 van het MRC is uitgekomen en kan door belangstellenden bij Voorlichting worden ingezien.

Aan de medische faculteit van de universiteit van Kuwait kunnen associate professors of assistant professors worden aangesteld in anatomie, epidemiologie, public health, nefrologie, neurologie, obstetrie/gynaecologie, pathologie, farmacologie, fysiologie, psychio en verplegingswetenschap. Verdere gegevens zijn bij Voorlichting ter inzage.

Er zijn programma's ontvangen voor een Internationale Ferienkurs der Philippsuniversität in Marburg/Lahn over 'Deutsche Landschaften' en voor diverse zomerprogramma's aan de universiteiten van Canterbury, Edinburgh, London, Oxford en Stratford-upon-Avon.

Camp America stelt studenten en onderwijzers in de gelegenheid negen weken in een amerikaans kinderkamp te gaan werken als internationaal camp counselor. Deelnemers kunnen na het kamp drie weken vrij door Amerika reizen. Verdere informatie ligt bij Voorlichting ter inzage.

Publicaties, voordrachten, reizen, congressen.

P.A.J. Bouhuijs bezocht van 3-8 november in Washington de jaarlijkse conferentie van de Association of American Medical Colleges (AAMC). Zijn reisverslag kan bij Voorlichting worden ingezien.

M. Bremer-Schulte heeft op 14 december een voordracht gehouden b.g.v. een bijeenkomst over 'Zelfhulp en Welzijnswerk', belegd door de subfaculteit Andragologie van de universiteit van Amsterdam. Onder de titel: 'Evenwichtige gezondheidszorg een prioriteit?' sprak zij over hulpverlening in balans met de behoeften en over het project Ziektebegeleiding aan de Rijksuniversiteit Limburg.

MededelingenOHRA

Het Jaarverslag van de OHRA kan worden ingezien bij PZ en SB afdeling PSSA.

Cursussen DIV

De groep Technisch Wetenschappelijke Toepassingen overweegt voor de zomervacantie 1980 een cursus Medische Statistiek te geven. Voorlopig gaan de gedachten uit naar een cursus op basis van de syllabus 'Medische Statistiek', die wordt gebruikt in het medisch curriculum van de VU, de EUR en de RUL. Een aantal exemplaren daarvan is in het studielandschap aanwezig. Om inzicht te krijgen in de behoefte aan zo'n cursus worden belangstellenden uitgenodigd, contact op te nemen met Leo Strijbosch (841777 tst. 2041).

Voorts verzorgen medewerkers van de DIV nog de volgende cursussen:

Cursus A : (Introductie Automatisering)
7-24 januari 1980: op maandagen en donderdagen telkens van 15.00 - 17.00 uur.

Cursus B : (Introductie VAX-systeem)
17 december 1979 van 9.00 - 12.30 uur

Cursus C : (Gebruik van het VAX-systeem)
Deze cursus, die vijf middagen duurt zal de eerste keer in de loop van januari 1980 worden gegeven. Nadere aankondiging volgt nog.

Cursus D : (Gebruik PDP-11/RT-11)
14 - 17 april 1980, telkens van 13.30 - 17.00 uur.

Cursus E1: (SPSS voor Burroughs gebruikers)
19 november - 21 december 1979: elke dinsdag en donderdag van 15.00 - 17.00 uur.

Cursus E2: (SPSS voor VAX-gebruikers)
19 - 23 mei 1980 : hele dagen

Cursus F : (FORTRAN -programmering)
25 februari - 29 maart 1980: op maandagen, woensdagen en vrijdagen van 15.00 - 18.00 uur.

EEN VERTALERSOPLEIDING AAN DE RIJKSUNIVERSITEIT LIMBURG.

Er is de laatste jaren een toenemende behoefte aan vertalers. Alleen al door de groeiende activiteiten van organen als het Europees Parlement en de Europese Gemeenschap zal die behoefte de komende jaren verder stijgen. Op het ogenblik zijn er ongeveer 1500 vertalers ofwel in Nederland of als Nederlander bij internationale organen werkzaam. Het grootste deel van hen zal binnen een jaar of tien aan vervanging toe zijn. Dat betekent, dat er bij gelijkblijvende behoefte per jaar ongeveer 150 vertalers op de markt moeten komen.

Hoe word je vertaler?

De enige specifieke opleiding hiervoor in Nederland is tot nu toe het Instituut voor Vertaalkunde in Amsterdam. Verder worden per jaar ongeveer 130 Nederlanders toegelaten tot het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken te Antwerpen. Slechts ongeveer 30 van hen halen de eindstreep. Ook zijn er nogal wat vertalers die daarvoor geen eigenlijke opleiding hebben gehad: mensen die een W.O. of M.O.-opleiding in een taal hebben gehad of die op grond van gebleken taalvaardigheid in een of ander groot bedrijf in een vertaalafdeling worden geplaatst, waar zij zich het vak door inservice-training en vooral door ervaring eigen maken.

Wat is vertalen?

"Vertaal in goed Nederlands". Dat stond vroeger boven je eind-examenopgaven van de vreemde talen. Wat is "vertalen in goed Nederlands" (of Engels of Spaans of welke taal ook) eigenlijk? Wat moet je daarvoor kunnen? Een vertaler zet teksten over van de ene taal in de andere. Die omschrijving is wat mager. Een vertaler van werkelijk hoog nivo speelt door zijn kennis van talen een belangrijke rol in de communicatie op het gebied van techniek, wetenschapsbeoefening en op bestuurlijk vlak. Daartoe heeft hij natuurlijk kennis van en vaardigheid in enkele talen nodig. Maar daarenboven moet hij voldoende inzicht hebben in een aantal niet-taalkundige vakgebieden. Wie niets begrijpt van chemie zal, ook al beheerst hij het russisch volkomen, van een artikel over een scheikundig onderwerp in een russisch vaktijdschrift geen sterke vertaling maken. En wie zich nooit verdiept heeft in de wijsbegeerte zal, ook al kent hij de taal perfect, niet in staat zijn de werken van Wittgenstein in goed Nederlands over te zetten. Er is dus kennis van de taal en begrip voor de inhoud van de tekst vereist. Maar daarnaast moet de vertaler het vak van vertalen goed beheersen. Hij moet daartoe op de hoogte zijn van de juiste weergave van allerlei vaktermen, hij moet de eigen schrijfstijl van de auteur in zijn eigen vertaling kunnen weergeven, hij moet een slecht geschreven uitgangstekst in zijn vertaling redactioneel kunnen verbeteren, hij moet soms in staat zijn een tekst die bijvoorbeeld oorspronkelijk is geschreven voor vakmensen in meer journalistieke taal te vertalen voor een groter publiek.

Tenslotte moet een goede vertaler in staat zijn samen te werken met specialisten op allerlei vakgebieden en met vakgenoten.

Vertalersopleiding in voorbereiding.

Bij het debat over de Pespectievennota in december 1978 is in de Tweede kamer geopperd, aan de Rijksuniversiteit Limburg een vertalersopleiding te verbinden. Minister Pais had daar wel oren naar. Bij zijn bezoek aan de Rijksuniversiteit Limburg in februari 1979 liet hij zich opnieuw positief over een dergelijke opleiding uit. Het College van Bestuur heeft daarop eind februari een Werkgroep Vertalersopleiding geïnstalleerd. Voorzitter van deze werkgroep is Jan Beliën van O en O, Emile Backerra van POB is secretaris. Daarnaast bestaat de groep uit een vijftal leden van buiten de Rijksuniversiteit Limburg, te weten Ing. G. Fritschy, Voorzitter van het Nederlands Genootschap voor Vertalers, N.G. Hazelhoff, Hoofd Afdeling Vertalingen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, drs. H. Lambooy, Hoofd Afdeling Taalopleiding van Philips en drs. H. Welsing en drs. W. Wintjens van Nascholing Engels.

De Werkgroep heeft onlangs haar eindrapport gepubliceerd. Daarin wordt gesteld dat het doel van de te ontwerpen opleiding zal zijn "een vertaler te vormen die van zijn kennis van talen en vertalen gebruik maakt ten dienste van technische, wetenschappelijke en bestuurlijke communicatie". Die vertaler zal een zeer hoge graad van deskundigheid moeten hebben "bij het vertalen naar de moedertaal vanuit twee vreemde talen en een hoog niveau bij het vertalen vanuit de moedertaal naar minstens één vreemde taal". Hij zal daartoe in hoge mate inhoudelijk op de hoogte moeten zijn van één of meer niet-taalkundige vakgebieden.

Hoe zal zo'n opleiding eruit zien?

Een uitgewerkt model voor een vertalersopleiding heeft de Werkgroep nu nog niet willen bieden. Wel worden enkele kaders aangegeven. Gedacht wordt aan een vierjarige opleiding, waarna in een tweede fase specialisaties mogelijk zijn (bijv. tot tolk, tot terminoloog, of een didactische specialisatie, voor mensen die opleidingen op dit gebied willen gaan verzorgen).

De opzet van de studie zal probleemgestuurd zijn. De studenten zullen bezig zijn met het leren oplossen van vertaalproblemen. Ze zullen daarbij, eerst steunend op eigen kennis, ervaring en vaardigheid aandacht moeten hebben of krijgen voor taalkundige en inhoudelijke aspecten van de tekst, maar ook voor het gebruik van hulpmiddelen van personele en materiële aard.

De vraagstukken, taken en opdrachten zullen niet worden gekozen, om datgene wat men al geleerd heeft toe te passen, maar als uitgangspunt en prikkel voor het leerproces van de student.

De studenten zullen leren van elkaar. Het onderwijs zal in zoverre docentonafhankelijk zijn, dat de docent zich vooral zal bezighouden met het ontwikkelen van 'problemen', leermiddelen en evaluatie-instrumenten.

De opleiding zal zich vooral bezighouden met onderwerpen uit de sfeer van economie en administratie, techniek, het psychologisch-sociale veld, de agrarische wereld, handel en industrie, de medisch-biologische sector, het bestuurlijke en juridische vlak, de politiek en de literatuur.

Wat dat laatste betreft wordt er overigens vanuit gegaan dat een opleiding, specifiek gericht op het vertalen van literaire teksten niet aan de Rijksuniversiteit Limburg doch veeleer in Amsterdam zal plaats vinden.

Waarom in Maastricht?

Wanneer er in Nederland een dergelijke opleiding moet komen - en dat is het geval - ligt het voor de hand dat aan Maastricht als plaats van vestiging wordt gedacht. Het Franse en het Duitse taalgebied zijn vlakbij. Dat is van belang voor Nederlanders die een van beide talen tot hoofdtaal hebben. Maar ook is het van belang, dat franstalige en duitstalige studenten die in Maastricht zullen studeren makkelijk het contact met hun eigen taalgebied kunnen onderhouden. Een groot gevaar immers dat een vertaler bedreigt is, dat hij lange tijd in het buitenland werkzaam is, en dat hij daardoor het levende contact met zijn moedertaal geleidelijk gaat verliezen. De Europese organen in Brussel en Luxemburg zijn vanuit Maastricht makkelijk bereikbaar. Deelname aan internationale bijeenkomsten aldaar zullen slechts betrekkelijk weinig reistijd vergen, aanbod van en overleg over stagemogelijkheden ligt binnen handbereik en zeer waarschijnlijk kan vanuit deze organen ook onderwijscapaciteit betrokken worden.

Waarom aan de Rijksuniversiteit Limburg?

De Vertalersopleiding moet deel uitmaken van een instelling van wetenschappelijk onderwijs. Bij buitenlandse instituten is dat ook vrijwel altijd het geval. De Rijksuniversiteit Limburg heeft bovendien inmiddels ruime ervaring met probleemgestuurd onderwijs. Vanuit de 'talenhoek' kan inbreng geleverd worden aan andere studieprogramma's waarvoor omgang met taal van belang is. Daarbij valt in principe te denken aan alle studierichtingen maar vooral aan de juridische opleiding en aan bijv. gezondheidsvoorlichting en -opvoeding. Omgekeerd mag de vertalersopleiding rekenen op inbreng vanuit medische, biomedische, gedragswetenschappelijke en economische capaciteit die in de Rijksuniversiteit aanwezig is en vanuit de juridische discipline die er op afzienbare termijn zal komen. Het zal voor de Rijksuniversiteit Limburg inhoudelijk een verrijking zijn als binnen haar bestel ook een linguïstische poot aanwezig zal zijn, met een zeker contingent aan buitenlandse studenten.

Het feit dat de vertalersopleiding aan de Rijksuniversiteit Limburg verbonden moet worden zegt op zichzelf nog niets over de vraag of ze een w.o.- of een h.b.o.-opleiding moet worden. Een opleiding op het niveau van het wetenschappelijk onderwijs verdient in principe zeker de voorkeur. De middelen zullen ruimer zijn, afgestudeerden kunnen zich meten met in het buitenland universitair gevormde collega's en het zal voor docenten van het gewenste niveau aantrekkelijker zijn zich aan de opleiding te verbinden.

Het onderzoek van Poulssen betrof vooral het functioneren van de patiënten na ontslag uit de kliniek. Een klein percentage ex-patiënten werd geplaatst in verpleeghuizen. De meesten kwamen voor thuisplaatsing in aanmerking. Met name wanneer dit terugkeer naar het bejaardentehuis betekende, deden zich wel eens problemen voor. Het merendeel van de bejaardentehuizen in Limburg is namelijk noch qua accommodatie noch qua mankracht op dit probleem berekend.

Rekening houdend met het feit, dat volgens statistische gegevens het aantal amputaties bij ouderen sterk toeneemt en dat in Zuid-Limburg het aantal bejaarden in de komende jaren meer zal stijgen dan het landelijke gemiddelde, zal het voor de bejaardentehuizen in Zuid Limburg zaak zijn een aan de te verwachten ontwikkelingen aangepast beleid te voeren.

Hoe evalueert de Belgische arts zichzelf en zijn beroep?

In vroeger jaren was de arts een herkenbaar figuur.

Hij was betrouwbaar en de patiënt wist wat hij van zijn dokter kon verwachten. Intussen hebben zich binnen de medische professie velerlei specialismen ontwikkeld, waarvan sommige zeer technisch zijn.

Dat heeft verandering teweeggebracht in het beeld van de arts.

Naarmate hij meer gespecialiseerd is, zal hij sterker geneigd zijn zich meer met het ziektegeval dan met de persoon van de zieke in te laten.

Wat vindt de arts van zichzelf, wat voor idee heeft hij van zijn beroep en welke verschillen treden daarbij tussen verschillende artsen op?

Met deze vraag heeft W. Prové zich in zijn studie bezig gehouden.

Hij verrichtte daartoe onderzoek bij een groep van 1654 Belgische huisartsen en specialisten.

Het eerste deel van het proefschrift gaat over de vraag, in hoeverre de artsen belangstelling hebben voor de niet strikt medische aspecten van hun werk. In hoeverre zijn zij geïnteresseerd in maatschappelijke en psychologische aspecten van de praktijkvoering.

Indicaties hiervoor zijn het belang dat zij hechten aan het inwinnen van informatie over dergelijke rand-medische aspecten, de mate van waardering voor paramedische hulpkrachten en voor medisch teamwerk, hun voorkeur voor individuele of groepspraktijk, hun houding ten opzichte van sociaal-psychologische achtergronden en ten opzichte van preventie.

Het tweede deel van het proefschrift beschrijft een viertal rolcomponenten die onder de onderzochte artsen naar voren komen. Besproken worden

de sociaal-integratieve rolcomponent: de arts die zich weet in te werken in de sociale context van zijn werk;

de informatieve rolcomponent: de arts die informatie zoekt en geeft in het contact met de patiënt, die in de arts-patiënt relatie streeft naar communicatie;

de sociaal opvoedende rolcomponent, waarin de arts zijn patiënt attent maakt op de grenzen van het medisch kunnen, en tracht hem te leren leven met zijn ziekte en

de psychotherapeutische/magische rolcomponent, waarbij nadruk ligt op de beïnvloeding die vanuit de persoonlijkheid van de arts plaatsvindt op de patiënt en zijn ziekte.

Uit de verzamelde gegevens komen drie totaalbeelden van medische praktijkvoering naar voren: de individualistische hulpverlening, de integrale geneeskunde (met haar aandacht voor de psychosociale componenten in de ziekte en in het genezingsproces) en tenslotte de waardering van gekwalificeerde hulpkrachten.

De mate waarin de onderzochte artsen zich tot een van deze beelden bekennen blijkt vooral samen te hangen met hun leeftijd en met het specialisme dat ze beoefenen.

wie

Per 1 december 1979:

Drs. L. Lataster
 Dhr. H. Gilissen
 Drs. J. Verkooyen
 Mw. K. v. Ee-ten Horn
 Drs. F. Vlaskamp
 Dhr. J. Welters
 Dhr. H. Canisius
 Drs. G. Houben

WIE:

Drs. D. Unger
 Dr. K. v.d. Meer
 Drs. C. v. Reden
 Mej. L. Dhaeze
 Mw. M. Peerboom-Spiertz
 Drs. R. Soer

WIE:

Dhr. D. Schreurs
 Dhr. J. van Dongen

wat

eerste preparator
 informatie-analist
 wetenschappelijk medewerker
 secretaresse
 wetenschappelijk ambtenaar
 medewerker reprografie
 assistent dierverzorger 0,5
 wetenschappelijk medewerker

WAAIT:

Bibliotheek
 Bibliotheek
 Bibliotheek
 Huisartsgeneeskunde
 Bibliotheek
 Biochemie

WAAIT:

Civiele Zaken
 Pathologie/Immunologie

waar

Anatomie/Embryologie
 MEMIC
 Economie v.d. Gezondheidszorg
 O. & O.
 Medische Sociologie
 Civiele Zaken
 Centr. Proefdiervoorzieningen
 Medische Sociologie

WEG:

per 1 september 1979
 per 1 november 1979
 per 1 december 1979
 per 15 november 1979
 per 1 december 1979
 per 1 december 1979

OVER:

Bibliotheek
 Algemene Heelkunde

Dienst Personele Zaken en Studentenbe-
 langingen

Promoties

In de maand december vonden aan de RL twee promoties plaats.

Drs. M.G.N. Poulssen, prothesioloog/chirurg, die als afdelingshoofd verbonden is aan het revalidatiecentrum 'Hoensbroeck', promoveerde op 7 december. Zijn proefschrift 'Verandering en verschuiving' handelt over de revalidatie van geamputeerden.

Op 14 december promoveerde W. Prové uit Gent (B) tot doctor in de sociale wetenschappen. De titel van zijn proefschrift luidt: 'Medische praktijkvoering en zelfevaluatie bij Belgische huisartsen en specialisten'.

Wijziging beleid bejaardentehuizen noodzakelijk

In zijn dissertatie legt M.G.N. Poulssen verantwoording af over een onderzoek, dat hij heeft gehouden onder een groep van 125 patiënten van het revalidatiecentrum 'Hoensbroeck' uit de periode 1972-1977.

In dit centrum, dat deel uitmaakt van de Lucas klinieken, geschiedt de revalidatie van geamputeerden vanuit een multidisciplinaire aanpak. Naast medisch-technische aspecten wordt ook uitgebreid ingegaan op de taak van het maatschappelijk werk, de psychologische dienst, de ergotherapie e.d.

Het belang van deze instelling en de erkenning voor de werkwijze die er wordt toegepast, mag nog eens duidelijk onderstreept worden beschouwd door de toezegging van de regering om in het kader van de perspectievennota voor Zuid-Limburg aan de Lucasklinieken een TNO-instituut voor revalidatievraagstukken te verbinden.

De geschiedenis van het amputeren van ledematen gaat terug tot in een zeer ver verleden. De Griekse geschiedschrijver Herodotus registreerde in de vijfde eeuw voor Christus al het verhaal van een amputatie, die gevolgd werd door een prothese-voorziening. Het is echter vooral sedert het einde van de tweede wereldoorlog, dat de technieken voor het amputeren van ledematen sterk ontwikkeld zijn, in het bijzonder tengevolge van de massale amputaties, die door het oorlogsgeweld in Europa en meer recent in Vietnam verricht moesten worden.

Andere oorzaken die tot hernieuwde aandacht voor de amputatieproblematiek hebben geleid zijn de stijgende aantallen verkeersslachtoffers en de vergrijzing van de bevolking, waardoor bepaalde vormen van vaatlijden die amputatie tot gevolg hebben steeds veelvuldiger voorkomen.

Elke geamputeerde wordt, afhankelijk van zijn leeftijd, geconfronteerd met bepaalde problemen. Revalidatie is niet enkel een prothese-technische zaak. Revalidatie steunt op de drie pijlers mens/machine (=prothese)/milieu, die op elkaar afgestemd dienen te worden. Een revalidatiecentrum met multidisciplinaire aanpak biedt hiertoe goede mogelijkheden.

Poulssen pleit ervoor chirurgen, die de amputatie verrichten, in een zo vroeg mogelijk stadium bij de revalidatie te betrekken. Door vroegtijdig overleg met de revalidatie-arts kan reeds bij de operatie met het aanbrengen van de prothese rekening gehouden worden. Door deze samenwerking tussen chirurg en revalidatie-arts, of liever nog een multidisciplinair revalidatieteam, kunnen de voorwaarden geschapen worden, waaraan voldaan moet zijn, wil men met recht kunnen spreken van revalidatie.

wiePer 1 oktober 1979:

Dr. N. Groenman
 Mr. H. van Heertum
 Drs. M. de Volder
 Dhr. J. Hazen

Per 10 oktober 1979:

Dhr. A. van Gerwen

Per 1 november 1979:

Dhr. A. Houben
 Mw. R. Kersemakers-Franke
 Mw. Th. Seelen-Schepers
 Mw. Drs. H.v.Santen-Hoeufft
 Mej. E. Esselink
 Drs. J. Hoerberigs
 Dhr. F. Severins
 Dhr. E. Wintjes

Per 15 november 1979:

Mw. J. Deckers-Prevoo

wat

wetenschappelijk medewerker
 jurist
 wetenschappelijk ambtenaar
 fijnmechanicus

waar

Medische Psychologie
 Alg. & Juridische Zaken
 O. & O.
 Alg. Instrumentele Dienst

vaardigheidsdocent

Skillslab

analist

administratief medewerkster
 secretaresse
 wetenschappelijk ambtenaar
 medewerkster uitleenbureau
 sportarts in opleiding
 electr.hulpmonteur
 electronicus

Medische Microbiologie
 Dekanaat Alg. Faculteit
 Huisartsgeneeskunde
 Inwendige Geneeskunde
 Bibliotheek
 Fysiologie
 Alg. Instrumentele Dienst
 Alg. Instrumentele Dienst

administratief medewerkster

Dekanaat/Faculteit der Geneeskunde

Ieder zichzelf respecterend blad, zal in ieder geval proberen, allerlei zaken zo objectief mogelijk, vanuit meerdere invalshoeken proberen te benaderen. Een onderwerp dat de laatste tijd wellicht wat teveel in een negatief daglicht heeft gestaan, wordt in onderstaand artikel eens vanuit

een andere gezichtshoek bekenen. De auteur, lid van onze universitaire gemeenschap, volgt de ontwikkelingen kritisch, en vindt dat het zicht op de wezenlijke doelstellingen niet vertroebeld mag worden door gekrakeel over uiterlijkheden.

citykerk studenten- ekklesia en ontwikkelingshulp.

(Een schets van een ontwikkelingsfase; een nieuwe visie op ontwikkelingshulp).

Eind december 1979 vond in Rome een conferentie plaats over ontwikkelingshulp voor de derde wereld op oecumenische basis.

Door samenwerking en eenheid wordt versnippering tegengegaan. Niet iedere kerk en ieder geloof voor zich alleen, maar samen proberen het beoogde doel te bereiken.

Een groep gedelegeerden - een rooms-katholieke bisschop uit Malawi, een methodistische dominee uit het Caraïbisch gebied, een Fransman en een Belg (die zich ieder in hun eigen land bezig houden met wat wij Vastenactie noemen) - bezocht Nederland op weg naar Rome. Zij wilden zich op de hoogte stellen van de situatie in Nederland, zowel op het gebied van de oecumene als op het gebied van de hulp voor de derde wereld.

De organisatoren hadden een ontmoeting belegd in Maastricht met vertegenwoordigers van de Citykerk en de Studentenekklesia (De Citykerk is een groep mensen, die zich bezint op de vraag wat christen-zijn betekent en hoe daaraan in het dagelijks leven inhoud kan worden gegeven. De studentenekklesia houdt zich bezig met het pastoraat onder jongeren (vooral studerende) in Maastricht. Beide groepen werken op oecumenische basis en staan - kort gezegd

- naast de geïnstitutionaliseerde kerken. Meer bekendheid kregen zij overigens door hun problemen met de bisschop van Roermond).

De buitenlandse gasten werden op de hoogte gesteld van het werken van de Citykerk en de Studentenekklesia. In een discussie werd ingegaan op de vraag op welke manier inhoud wordt gegeven aan "christen-zijn"; wat dat betekent en wat beide groepen er feitelijk aan doen. Een makkelijke vraag, maar het antwoord kostte nogal wat hoofdbrekens. Een van de aanwezigen verzuchtte: "Het is nog maar zo weinig, 't lijkt haast niets!" Toch kwam er heel wat op tafel. Met name de Citykerk doet nogal wat aan hulp voor de derde wereld.

Nadat al enkele malen terloops de problemen met de geïnstitutionaliseerde kerk, respectievelijk met de bisschop van Roermond aan de orde waren gekomen, werd daar meer inhoudelijk op ingegaan.

Uiteengezet werd, dat tengevolge van de steeds verdergaande werkloosheid in met name Zuid-Limburg en het ontbreken van ieder vertrouwen in verbetering hierin, de structuren van het sociale leven gedeformeerd worden. Langdurige arbeidsongeschiktheid, werkloosheid, het idee nutteloos te zijn bevorderen niet het gevoel van eigenwaarde, geven onrust in de gezinnen waar dit gebeurt en worden op den duur tot een gevaar voor de mensen, die er mee te maken krijgen.

Nieuwe verwachtingen over wat een kerk moet doen.

In zo'n economische, politieke en vooral sociale situatie verwachten mensen hulp en steun van de kerk. De kerk voert dit immers zo hoog in haar vaandel. De rooms-katholieke kerk in Limburg heeft hiervoor - zo werd uiteengezet - te weinig oog. Dat is mede een van de bezwaren van de basisgroepen tegen de huidige kerk en de structuur daarvan.

De kerk moet de mensen helpen, moet een open oog hebben voor hun problemen en er iets aan doen. En met "kerk" wordt dan elke kerk, worden feitelijk alle kerken bedoeld.

Dat gebeurt niet en daar moet iets aan gedaan worden.

De buitenlandse gasten zeiden in hun eigen landen soortgelijke groepen te kennen. Ook daar zijn er mensen, die gezamenlijk proberen de ideeën van het allereerste christendom weer in de praktijk te brengen: elkaar helpen en opvangen; niet met woorden, maar door daden.

Een nieuwe inhoud aan "ontwikkelingshulp".

Een heel nieuw begrip kan zo gegeven worden aan de term "ontwikkelingshulp".

Met ontwikkelingshulp werd oorspronkelijk en wordt nog steeds bedoeld de hulp aan minderbedeelden in de derde wereld. Ontwikkelingshulp werd vanouds en wordt nog steeds vrijwel automatisch gekoppeld aan "missie, diaconie" en de derde wereld. Nieuw is, dat ook in ons eigen land, in Zuid-Limburg, gesproken kan worden van minderbedeelden.

Minder-bedeeld: niet zozeer financieel, alswel moreel. Mensen die geen zelfrespect of vertrouwen in het leven meer hebben, zijn ook minderbedeeld. Ontwikkelingshulp moet ook voor hen bestaan.

Hulp om zich weer te kunnen ontwikkelen tot volwaardige mensen in hun eigen ogen en in die van anderen.

Een taak voor de kerken.

Natuurlijk, veel welzijnsinstellingen houden zich hiermee bezig, maar ligt hier niet veel meer een taak voor de kerken, voor de dominees en priesters, voor elke mens, die zich christen durft te noemen?

Veel basisgroepen houden zich er al mee bezig; over de gehele wereld, zoals ons verteld werd. Voor elke kerk, voor elke christen ligt hier een taak: ontwikkelingshulp in de derde wereld, maar ook hier, in Nederland.

Zondag 20 januari 1980.

Op de derde zondag van januari vindt in de St. Servaas een oecumenische viering plaats. Daarvoor zijn alle kerken en groepen uitgenodigd. De Studenteneklesia heeft lang overwogen of deelneming zinnig zou zijn. Uiteindelijk is het antwoord "ja" geworden, maar alleen op voorwaarde, dat duidelijk wordt ingegaan op een nieuwe opvatting over christen-zijn.

Met name de nieuwe inhoud, die aan de term "ontwikkelingshulp" gegeven kan worden en de taak van de kerk daarbij, moeten centraal staan.

Een nieuwe visie op christen-zijn; ontwikkelingshulp in de eigen omgeving; de taak van de kerken, priesters en dominees, rabbijnen en andere voorgangers; de taak van ieder mens:

het zijn stappen in een ontwikkelingsfase,
het is het beeld van een bewuste kerk:

een kerk die leeft!

Emile Berger.

Ick had zoo haest bij nacht niet 't snelle schip bestegen
om Mosa's vest' t' ontvliên voor Spaniëns schoner wegen
of ick geried in twijfel toen 'k bedacht met spijt
hoe ock Uw Raet dit jaar geen gaven had gewijd.
Dies deed ick 't stomend Seenaert flux den steven keren
en liet het door mijn knecht onnieuw langs Randwijck meren.
Zo kliefd' ick overnacht, door klaay en slib wel zwaer
naar Wijnen, Philipsen en Van den Biggelaar
en bad hun saâm met Niessen, kloeck en snel ter daet
zich van mijn taak te kwijten jegens Uwen Raet,
die, Jong weleer, thans door een Rijkaert voorgezeten
zich immer ook voor d'armsten vroedvaêr heeft geweten
wat klaerer dan de dagh bleek als 't bijvoorbeeld ging
om Nicaraguâ of der jong'ren huisvesting.
Als Bisschon gans modern van kerkleer en van staet
treft mij uw zorg ook voor 't studentennastoraat.
Maar hoog wil ick als Sint tot de starren prijzen
om de vasthoudendheid waarmee g'on heroïke wijze
U sterk gemaakt hebt voor de samenstelling van
een goed gestut en sober kroondocentenplan,
schoon Aemstellander Co en zijn gedreven scharen
U tegenstreefden en wel zeer schrikwekkend waren.

Ik ben verheugd dat Hij dit jaar, Meledele Heren
het Hoog College nooit om niet wildet schofferen
maar hebt gestreefd naar samenspel en harmonie
waarvan ik 't komend jaar ook rijke vruchten zie.

Ick moog alvorens thans dit werkstuk te beëindigen
mij met een enkel woord tot een der Uwen wenden.
Hij legt dra 't harnas neer, verlaat deez' heil'ge stee
om zich met gans zijn kracht te wijden 't MRC.
Hij diende deze Raet met wijsheid en met gans
de hang tot jokkernij, zo eigen aan Jan Mans.
Ongaerne zien w'hem gaen den weg hiermee betreden.
Wij volgen zijnen tocht met wensen en gebeden.
Welaan thans, vroede Raetsliên, 't Seepaert wil niet marren
Gij zet U tot een jaar van strijd en harrenwarren,
Betrouwt het pand U toevertrouwend zeer wel
in Uwe zorg beveel ick gaarne de RL. J. Offermans

dicht-dichter

literair

Ieder jaar zien veel mensen de Sinterklaastijd met angst en beven naderbij komen. Slapeloze nachten, wintertenen, hoofdpijn en andere symptomen duiden al vroegtijdig de heersende kwaal: rijmangst.

De wetenschap, dat alle inventief verpakte geschenken voorzien dienen te zijn van een grappig doch humoristisch gedicht, ontnemt velen bijvoorbaat het plezier van het Sinterklaasfeest.

Ik rijm, op slijm, met lijm, val in zwijm, zonder tijm, in ons heim... Niet nodig, volslagen overbodig! Deze rijmangst is volkomen misplaatst. Velen denken namelijk dat een gedicht moet rijmen; fout, mis, onjuist. Echte gedichten hoeven niet te rijmen; dat is een volkomen achterhaalde gedachtengang. Sterker nog, een échte dichter zal rijmwoorden zelfs proberen te vermijden.

Een écht gedicht hoeft ook niet over hoogdravende onderwerpen te gaan, diep doorvoelde emoties na een screeningstoets, of zoiets, welnee, gewoon alledaagse onderwerpen geven een écht gedicht nu juist dat fijnmenselijk trekje van realiteitszin, wat een gedicht nodig heeft.

Neem nou het pasverschenen boekje: zeg ja tegen veiligheid! (Neem een borrel op zijn tijd)
Daar lezen wij:

N.B. Neemt u, in geval van twijfels met betrekking tot veiligheid steeds contact op met uw chef en zonodig met de veiligheidsfunctionaris. Afgezien van de vraag of dit nu de meest geeigende manier is om veiligheid in de hand te werken (hebben wij binnen de matrix-structuur eingenlijk wel een chef, wat is dat voor een ding?) is zo'n zin op zich een gedicht; let maar eens op, als ik het nu eens zò neerschrijf:

N.B. Neemt u
In geval van
twijfels
met betrekking
tot veiligheid
steeds
contact op met
uw chef en zonodig
met de
veiligheidsfunctionaris

Da's een écht gedicht, snik, ik ben een kunstenaar (brok in de keel, snel een borrel op z'n tijd, denk om de veiligheid).
Voordat de ontroering ook jou overmant; probeer het ook eens en stuur je pennevrucht op.

Niet naar ons natuurlijk, maar naar:

Candle-light
Jan van Veen
Hilversum

Wilt U lange tenen
en andere ledematen
intrekken. Anders
wordt er op getrapt.

even herstellen

Na al één 'vaginaal toucher' (onder de noemer 'Poësie Médicale') tot 'huisdichter' te zijn gebombardeerd (zie Maffius nr. 11), kwam ik tot het besluit de gang van zaken rond mijn bijdrage(n) aan Maffius aan de 'huiselijke' sfeer te onttrekken.

De Maffius-redaktie (een enkeling uitgezonderd !) heeft zich nl. laten kennen als een Taffe, niets - behalve haar eigen positie - ontziende en inkonsekvente klan, die zich de air van intellektueel, weloverwogen en journalistiek-begaafden aanmeet.

De 'air' is aanwezig, alleen riekt deze !!!

Moge onderstaande een en ander duidelijk en aanvaardbaar maken.

Op pag. 9 van Maffius nr. 10 heeft de redaktie destijds (november) mijn bijdrage ('vaginaal toucher') afgedrukt, deze met een (vulgaire) foto geïllustreerd en zich vervolgens van de bijdrage als geheel gedistantieerd (zij plaatst deze omdat 'hun' lezers iets af moeten weten van wat er zoal onder studenten leeft).

Mijn kommentaar daarop:

- a. de foto, die 't gedicht in een volkomen ander daglicht plaats als dat welk mijn onzet was, heeft de redaktie afgedrukt zonder mij daar vooraf in te kennen, wat getuigd van een bevooroordeelde, onoprechte houding, welke doet denken aan de bekende 'BILD-mentaliteit'
- b. door zich van 't geheel (gedicht + foto) te distantiëren (er wordt nl. geschreven:.... de volgende bijdrage...), wordt gesuggereerd dat ik 'de dame' als illustratie-materiaal heb aangedragen. En daarmee maakt de redaktie zich schuldig aan een laag-bij-de-grondse handeling, welke zich eigenlijk niet laat omschrijven !

Genomen als ik me toen voelde, besloot ik de redaktie op deze 'misstap' te wijzen, wat ik d.m.v. een brief (in termen van ...'m.i. heeft de redaktie hier een 'schoonheidsfoutje' begaan') en 't verzoek om opname daarvan in de eerstvolgende Maffius, heb gedaan.

Wie Maffius nr. 11 doorbladert zal die korrektie echter niet aantreffen, waaruit zich maar één konklusie laat trekken: de Maffius redaktie permitteert zich de vrijheid kopij te interpreteren en illustreren naar eigen goeddunken, doch stelt de schrijver(s) niet in de gelegenheid daarop (korrigerend) kommentaar te leveren op 't moment dat deze dat wenselijk acht.

En daarmee wordt deze redaktie onbetrouwbaar en ongeloofwaardig, inkonsekvent als zij al is, zo mag blijken uit 't volgende.

Met eerder genoemd verzoek om korrektie, leverde ik ook mijn tweede 'Poësie Médicale'-bijdrage in, handelend over attitude-ontwikkeling. Per brief werd mij echter meegedeeld dat dit gedicht niet geplaatst werd, ...'omdat 't geen zinnige bijdrage was aan de discussie over attitude-ontwikkeling'.

Hoe de redaktie 't woord 'zinnig' in de mond kan c.q. durft te nemen is mij tot op heden een raadsel !!

Eén jaargang Maffius bevat m.i. genoeg materiaal, in de vorm van redaktionele schrijvers en kreten (zie Maffius nr. 10 '79 m.n.), om te mogen stellen dat 't woord 'zinnig' bij de redaktie kennelijk een andere betekenis heeft als de in Nederland gangbare.

De gedachtengangen en inkonsekvente opstelling van de redaktie komen op die manier in aanmerking voor de combinatie van 'on' en 'zinnig', waarbij ik hoop dat substituten voor 'on', zoals bijv. 'waan', 'krank', of 'zwak', in de toekomst door geen 'gast-schrijver' gebezigd hoeven te worden !

Wil de Maffius-redaktie dat voorkomen, dan is 't wel noodzakelijk dat zij zich eers be-zin-t en dat zij duidelijk voor ogen houdt dat 't fundament waarop 'haar' bouwwerk (Maffius) momenteel rust, alles behalve van gedegen kwaliteit is.

Ware vaklieden blijven niet 'laag-bij-de-grond' en gooien hun eigen ruiten niet in ! Door konstruktief bouwen zijn zij nl. in staat 't bouwwerk in hoogte (c.q. kwliteit) en omvang te doen toenemen, om daarmee tevens hun eigen horizon te verbreden !

Zolang de Maffius-redaktie nog in 't 'riool-stadium' verkeert, kan zij wellicht een aanmoediging gebruiken om tot vorderingen te komen.

Als besluit van mijn laatste Maffius-schrijver wens ik ze dan ook veel sukses en dat meen ik onrecht !!

Geert Tillemans

Deze ruimte zou worden opgevuld door een gedicht van Sep Reutthe, daar deze door de RL-inlichtingendienst niet gekwalificeerd kon worden als lid van de universitaire gemeenschap, blijft deze ruimte open.

Metselcursus

De organisatie is in handen van de Vereniging De Nederlandse Baksteenindustrie. Deze metselcursus omvat twaalf lessen en is bedoeld voor de doe-het-zelver. De cursisten leren niet alleen 'droge' metseltechnieken maar vooral de praktische toepassingen van de baksteen. Gediplomeerde deskundigen leren hoe u open haarden, plantenbakken, barbecues, tuinvijvers en nog veel meer zelf kunt metselen.

Onderstaand artikel over gezondheidszorg in de 3de wereld is de eerste van een reeks. Een aantal studenten die de keuzestage hebben gedaan zullen vanuit hun eigen invalshoek bepaalde onderwerpen en problemen uit de 3de wereld behandelen die hunsinziens van belang zijn.

van tropische geneeskunde tot gezondheidszorg in de 3de wereld

Onder tropische geneeskunde verstond men lange tijd o.a. die ziekten en aandoeningen die op natuurlijke wijze in tropische landen voorkwamen. De transmissie is direkt of indirekt afhankelijk van klimatologische omstandigheden. Bekende voorbeelden hiervan zijn malaria tropica, schistosomiasis, slaapziekte en gele koorts. De malariamuskiet en de tsetse vlieg die slaapziekte veroorzaakt leven en vermenigvuldigen zich het beste in een tropisch klimaat.

Omdat het klimaat de overheersende factor was, vergat men vaak dat er ook andere factoren zijn die invloed hebben op de gezondheid in deze landen. Tegenwoordig heeft men veelal een ander uitgangspunt en spreekt men liever van gezondheidszorg in de 3de wereld. Daarbij is niet het klimaat van overheersend belang, maar de sociaal-ekonomische omstandigheden. Deze omstandigheden vertonen een aantal karakteristieken die sterk bepalend zijn voor het peil en de aard van de gezondheidszorg. Omdat er een beperkte werkgelegenheid, een lage industrialisatiegraad en een groot aantal mensen met behulp van gebrekkige landbouwmethoden op het land werkzaam is, hebben deze landen een laag nationaal inkomen. Het Bruto Nationaal Produkt - de som van alle produkten en diensten die per jaar worden geproduceerd - en de groei daarvan zijn veel lager dan bij ons. Daarnaast is het verschil tussen rijk en arm veel groter. Het gevolg is, dat er veel minder geld aan de gezondheidszorg te besteden is. Gezondheidszorg in de 3de wereld is gezondheidszorg van de armoede. Dat is de overheersende factor !!

Ook de bevolkingsopbouw en bevolkingsgroei verschillen sterk met andere landen. Het geboortecijfer is veel hoger, het sterftcijfer is ook hoger maar is de laatste jaren aan het dalen met als gevolg dat bevolkingsgroei groot is. De 3de wereldlanden moeten daarom een enorme prestatie leveren om hetzelfde levenspeil te behouden, dus nog zonder dat er enige verbetering in de situatie komt.

Een zeer groot gedeelte van de bevolking leeft op het moeilijk bereikbare platteland. Alle bovengenoemde factoren dragen er toe bij dat de geneeskunde in de tropen gekenmerkt wordt door een overheersing van zeer jeugdige patiënten (vooral de kinderen onder de vijf jaar), de mensen zoeken vaak pas laat medische hulp door de grote afstanden en doordat ze weinig geld hebben om aan medische hulp te besteden. Doordat er weinig artsen zijn neemt het medische hulppersoneel een heel belangrijke plaats in en neemt voor een groot de taken van de arts over. Preventieve geneeskunde is moeilijk te bedrijven, weer vanwege de grote afstanden en de algemene armoede. Die ziekten, die vooral voorkomen daar waar de hygiënische omstandigheden slecht zijn, vindt men er in grote getalen. Dit zijn vooral de infectieziekten en de voedingstoornissen. Dit zijn juist die ziekten die de laatste eeuw door verbeterde sociaal ekonomische omstandigheden in de industrielanden grotendeels zijn verdwenen.

Een ander kenmerk is dat vaak meerdere ziekten tegelijk voorkomen, weer vooral bij kinderen. Meestal bereikt 50% van de pasgeborenen niet de leeftijd van vijf jaar !

Waarom is bovenstaande uiteenzetting van belang voor de studenten in de geneeskunde in Nederland en die van Maastricht in het bijzonder? In de industrielanden begint men er steeds meer van overtuigd te raken dat maatschappelijke omstandigheden een veel grotere rol spelen bij het ontstaan van ziekten en aandoeningen dan men ooit had gedacht. Dit blijkt uit het feit dat men gedurende de opleiding van medische studenten een groot deel daarvan gebruikt om die invloed duidelijk te maken. Ook de medische faculteit van Maastricht heeft in deze een duidelijke keus gemaakt, en probeert in de opleiding zo veel mogelijk aandacht te besteden aan psycho-sociale factoren, die hier zo belangrijk zijn bij het ontstaan van vele aandoeningen. Een van de mogelijkheden in deze, die vanuit dezelfde gedachtegang is ontstaan, is het keuze onderwijsprogramma: Community Health in ontwikkelingslanden. Tijdens deze stage die een theoretisch en praktisch gedeelte kent, bestuderen studenten belangrijke gezondheidszorgvraagstukken in ontwikkelingslanden, waarbij de nadruk ligt op allerlei omgevingsfactoren die van invloed zijn op deze problemen. We beogen hiermee dat studenten in gaan zien dat in de 3de wereld maatschappelijke structuren van zeer groot belang zijn voor de gezondheid en dus de gezondheidszorg. Het is zeker niet de bedoeling om toekomstige 'tropenartsen' op te leiden. Veeleer bestaat de mogelijkheid dat een theoretische bestudering van de gezondheidszorg in de 3de wereld een verheldering geeft van onze eigen problemen op dat gebied. Als men ziet dat in veel 3de wereld landen originele oplossingen gezocht en gevonden worden voor problemen, dan moet men zich afvragen of onze aanpak wel altijd zo gelukkig is en niet voor verbetering vatbaar. In dit kader staat het bewustwordingsproces van medische studenten door over de eigen grenzen heen te kijken naar mondiale gezondheidszorg.

Charles Phaff.

Mededelingen capaciteitsgroep Anatomie/Embryologie.

Elke woensdag- en donderdagmiddag van 13.30 - 17.30 uur is de anatomische demonstratie ruimte 001 geopend voor studenten: Studenten die in het kader van problematiek met anatomische facetten zelf preparaten willen bestuderen, kunnen dat dan doen.

De student-assistenten Annie Theunissen en Patrick Seys en de preparator Arno Lataster die aanwezig zijn, leveren een eerste lijns inhoudsdeskundigheid en zijn in staat over de keus van de voor een bepaald probleem meest relevante preparaten, modellen, etc. te adviseren.

Voorts is een kollektie mikroskopische preparaten en een aantal mikroskopen aanwezig.

Behalve een zekere "standaard"-kollektie zijn er ook preparaten voor zelf-studie die per blok worden gemaakt en die dus in principe buiten die tijd niet aanwezig zijn.

Onderstaand volgt een opgave van deze preparaten.

J. Drukker.

blok	macroscopisch	microscopisch
1.2 Traumata	alg. osteologie, knie, elleboog	huid, bewegingsapparaat
1.3 Ontstekingen/ infecties	milt, lever, thymus, lymfatisch systeem	milt, lever, thymus, tonsilla, lymfe-knoop, ileum, colon
1.4 Psycho-somatische reacties	long, limbisch systeem	long, zenuwweefsel
1.5 Atherosclerose	hart, circ. arteriosus, perif. vaten	arterie/vene hersenen, myocard
1.6 Tumoren	-	manma, prostaat, maag, colon
2.1 Embryo/foetus	♀ klein bekken, tractus uropoet.	embryologie ovarium, tuba, corpus uteri (prol./secr.), cervix, vagina, smear
2.2 Kind	buikingewanden, gebit	maag, ileum, colon, lever, galblaas, pancreas, tandklok, speekselklier
2.3 Adolescent	♂ klein bekken, ♀ borstwand, sella turcica	testis, epididymis, vas deferens
2.4 Volwassene	bewegingsapparaat knie/elleboog	
2.5 Oudere	bewegingsapparaat schouder-bekken-gordel	nier, ureter, blaas
3.2 Koorts/ontsteking	middenoor, pharynx, cavum nasi, sinus paranasales	
3.3 Kortademigheid, pijn op de borst	thorax	
4.3 Hoofdzaken, kopzorgen	hersenen	
4.6 rug/ledematen	rug, bewegingsapparaat	

Lezingencyclus PSYCHOTHERAPIE.

De Culturele Commissie van KOKO start het jaar met een nieuwe lezingencyclus. Er zijn een zestal lezingen georganiseerd waarin verschillende psychotherapieën aan de orde komen.

De opzet hiervan is om studenten, medewerkers en andere belangstellenden te informeren over verschillende aspecten en benaderingswijzen op het gebied van de psychotherapie.

Het programma is als volgt:

Maandag	21-1-'80	Inleiding; een overzicht van de psychotherapieën door Cock van de Vlucht.
Woensdag	30-1-'80	Gestalt therapie door Bruno-Paul de Roeck
Maandag	4-2-'80	Gedragstherapie door Dr. R.W. Ramsay
Maandag	11-2-'80	Psychoanalyse door Dr. A. van Dantzig
Maandag	25-2-'80	Rogeriaanse therapie door dhr. van Kessel
Maandag	3-3-'80	Ethische aspecten van de psychotherapie door Drs. J. Graat.

Aanvang: 20.00 uur

Na de pauze (+ 21.00 uur) is er gelegenheid tot het stellen van vragen.

SUMMATIEVE EVALUATIE VAN MEDISCH PROBLEEMOPLOSSEN

DE SUMMATIEVE EVALUATIE, DE ENIGE VORM VAN EVALUATIE WAAR KONSEKVENTIES VOOP STUDENTEN AAN VERBONDEN ZIJN, BESTAAT - ZOALS IEDEREEN WEET - MOMENTEEL NOG UITSLUITEND UIT DE VIERMAAL PER JAAR AFGENOMEN VOORTGANGSTOETSEN;

DIT JAAR IS EEN NIEUW PROJEKT GESTART NL. "SUMMATIEVE EVALUATIE VAN MEDISCH PROBLEEMOPLOSSEN" GEHETEN, DAT MOET GAAN ZORGEN VOOR EEN AANVULLING OP DIT TOETSSYSTEEM.

NA ENIG THEORETISCH VOORWERK HEBBEN WE EEN PROEFVERSIE VAN EEN TOETS "MEDISCH PROBLEEMOPLOSSEN" GEREED, DIE WE WILLEN GAAN UITPROBEREN. DIT ZOU DAN MOETEN GEBEUREN MET EEN FLINK AANTAL STUDENTEN VAN ALLE JAREN, OP VRIJWILLIGE BASIS.

BIJ DEZE VERZOEKEN WIJ JULLIE OM MEE TE WERKEN AAN EEN PROEFADFNAME

OP : VRIJDAG 25 JANUARI 1980

PLAATS : FILMZAAL

AANVANG : 10.00 UUR

NA EEN KORTE INLEIDING OVER DE STAND VAN ZAKEN BINNEN SUMMATIEVE EVALUATIE, VOLGT DE AFNAME VAN ONS TOETSMATERIAAL.

ER VOLGT TOT SLOT EEN DISKUSSIE OVER HET AANGEBODEN MATERIAAL

SLUITING : 12.30 UUR

WE VERZOEKEN ALLE STUDENTEN DIE WILLEN MEEWERKEN AAN DE TOTSTANDKOMING VAN GOEDE INSTRUMENTEN VOOR MEDISCH PROBLEEMOPLOSSEN, ZICH IN TE SCHRIJVEN OP DE INTEKENLIJST BIJ

BURO ONDERWIJSZAKEN, KAMER 224

TOT ZIENS OP 25 JANUARI 1980

JAN GALESLOOT

ERIK DE GRAAFF

Viewingdagen van films

Op 22, 23, 24 en 25 januari 1980 worden in het gebouw van de Stichting Film en Wetenschap te Utrecht viewingdagen gehouden van films van de Engelse distributiemaatschappij Guild Sound & Vision.

De films die vertoond worden zijn voor het grootste deel geproduceerd door de Open University.

De volgende onderwerpen komen aan de orde:

22 januari: Arts, Religion and Political Science

23 januari: Science

24 januari: Technology and Mathematics

25 januari: Education, Social Science and Medicine

Voor nadere inlichtingen en het programma kunt u contact opnemen met de afdeling Informatie/Acquisitie van de SFW, Hengeveldstraat 29, Utrecht, tel.: 030 - 716816.

pan

Pan interacademiale muziekdagen

Van 10 tot 12 april 1980 is er weer een PAN-festival in Delft. PAN is ontstaan uit een concours voor studentenmuziekgezelschappen, en in de loop der jaren ontwikkeld tot een muziekgebeuren, waarbij de prestatie en het concours-element op de achtergrond zijn geraakt, en de nadruk nu ligt op gezamenlijk muziceren en verbreding van de muzikale vorming. Zeker bij het a.s. muziekfestival is daardoor een muzikale opleiding van hoog niveau niet noodzakelijk; ook beginnende muzikanten en in-muziekgeïnteresseerden kunnen aan diverse projecten meedoen: computermuziek, muziektheater, panfluitenproject, volksmuziek etc.

Meer informatie op de aanplakbiljetten op de diverse locaties of bij: Jo Ploum, Franckenstraat 55 6461 XE Kerkrade, tel. 045 - 456213.

Voor directe opgaven (tot 15 januari) PAN 015 - 131513.

st. geertruid,
22 december 1979

op 22 december 1979
werden we verblijd
met onze dochter

AUKJE

jan en sibile berden-hillen
tiendstraat 8, 6265 ap st. geertruid

tevens wensen wij u een gelukkig 1980

WINTERSPORTREIS PASEN 1980

ONDERGETEKENDE organiseert van 5 - 12 april 1980 een wintersportreis naar Neustift (Stubaital) in Oostenrijk.

Op 18 km. van Neustift liggen de Gletscherbahnen (tot 3200m hoogte) zodat men in ieder geval verzekerd is van sneeuw. Ook in Neustift zelf zijn liften die tot 2100m hoogte gaan. Gezien de tijd van het jaar is hier geen sneeuwgarantie.

Zowel in Neustift als op de Gletscherbahnen kan men alpine-skiën en langlaufen (Höhenloipen).

Skiën is niet goedkoop, maar ik heb getracht e.e.a. niet te duur te laten worden.

Op 2km van Neustift richting Gletscherbahnen, heb ik in het Alpen-gasthof Bärenbad een beperkt aantal kamers kunnen reserveren. Alle kamers zijn met douche, W.C. en balkon.

HET BELANGRIJKSTE: WAT KOST HET?

- A. 7 dagen half-pension: f265.--
- B. 7 dagen logies/ontbijt: f185.--
- C. 6 dagen (zo t.m.vr) skipas (geldig voor het gehele dal, gratis toegang overdakt zwembad in Neustift en Fulpmes, gratis gebruik skibus) : f150.--
- D. 6 dagen skihuurl, stokken en skischoenen: f90.--
- E. 5 dagen skiles (ma t.m.vr.) : f90.-- (op zondag geef ik les aan de beginners)
- F. annuleringsverzekering : f10.--

(Voor kinderen gelden t.a.v. skipas en skihuurl andere, lagere, tarieven)

Indien men voor deze reis wil inschrijven, dan kan men op het reserveringsformulier zelf het pakket samenstellen dat men wenst.

B.V. half-pension + skipas = A + C = 265.-- + 150.-- totaal f415.--

Hoe kom ik in Neustift? Indien jezelf geen vervoer hebt, dan dit op het formulier vermelden. Heb je wel vervoer en je kunt anderen meenemen, dan dit ook opgeven. Autokosten worden dan per auto hoofdelijk omgeslagen.

I.v.m. het definitief vastleggen van de kamers, dient men ^{z.s.m.} ~~voor~~ 20 oktober in te schrijven. Dit kan door bijgaand reserveringsformulier in te vullen en te zenden aan G.J.v.d. Heyden Burg. Muytersstr. 13 Berg en Terblijt of naar G.J.v.d. Heyden Buro L.V. & S. Rijksuniversiteit Limburg Postbus 616 Maastricht.

Tevens dient men TEGELIJKERTIJD een bedrag van f50.-- p.p. te storten als aanbetaling op de reis. (er moet een voorschot betaald worden aan het Gasthof) Dit bedrag dient men te storten op postgiro 1188994 t.n.v. G.J.v.d. Heyden te Berg en Terblijt. Tevens dient voor 1 maart het restant van de reissom betaald te worden.

Inlichtingen over deze reis kunnen verkregen worden bij Gerard v.d. Heyden tel. 888888 tst 328 of 04406-40131.

N.B. De reis staat niet alleen open voor studenten en medewerkers R.L. maar ook voor hun introducee's.

Se
censuur
211

Gerard v.d. Heyden
hoofdsportleider Rijksuniversiteit
Limburg

bekijk't maar

INFORMATIE VOOR DEZE RUBRIEK
voor sluitingsdatum door spelen naar
guus van rooy planetenhof 75
maastricht

KASTEEL HOENSBROEK

klinkenstraat 118
openingstijden:
van 10.00-12.00 uur
en van 13.30-17.30 uur

19 jan t/m 10 febr.

schilderijen en tekeningen
van

ROBERT ROËG

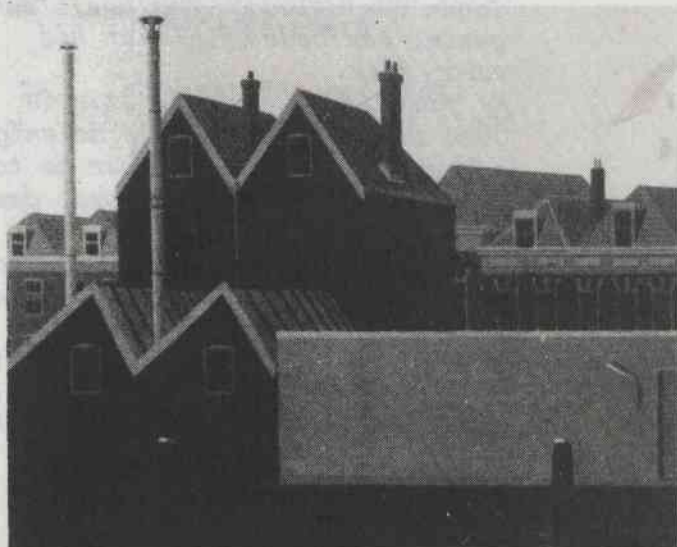
MAASTRICHT

DEJONG-BERGERS

11 jan. t/m 2 febr.

vijf rijnmond kunstenaars
FINKE/ROLLEMA/STUURMAN/
VANDERWOERD/VAN ZYP.

vijf jonge kunstenaars, allen
opgeleid aan de rotterdamse
akademie van beeldende kunsten.
tot voor kort (afgezien van hun
langere of kortere studiereizen
naar het buitenland) allen werkend
en wonend in rotterdam.

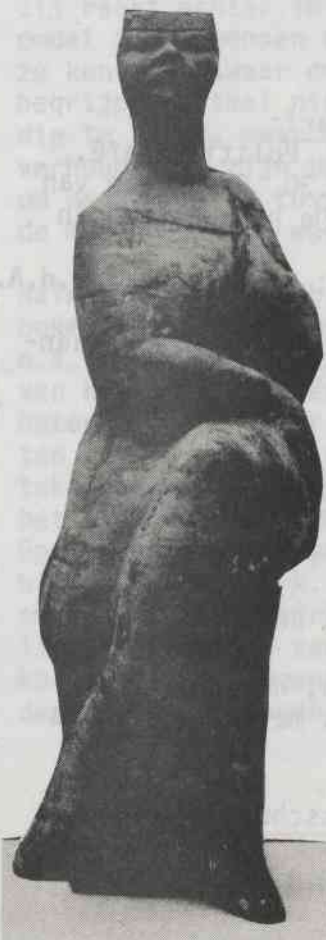
nassauhaven 1977

SITTARD

Kritzraedthuis

Beelden en kleinplastieken
FRANS GAST

Studium GeneraleProgramma overzicht.

(Aanvang van de programma's 20.00).

Dinsdag 15 januari:

Geschiedenis van het parlement in Nederland, door H. Wijnen (parlementair redacteur van het Parool).

Dinsdag 22 januari:

14 miljoen Nederlanders, de publieke opinie en het parlement, door H. van Mierlo (oud fractievoorzitter van D'66 in de 2e kamer).

Maandag 28 januari:

Economische achteruitgang, sociale spanningen en het parlement, door J. den Uyl (fractievoorzitter van de P.v.d.A in de 2e kamer).

Dinsdag 5 februari:

Internationale spanning, bewapeningswedloop en het parlement, door H. Tromp (medewerker van het Polemologisch Instituut in Groningen).

En verder.....

Zondag 27 januari:

Kleine Comedie, Politiek café, van 11.30 - 13.30. Onderwerp van discussie is "De huisvesting in Maastricht".

Inleiders zijn: G. Bijnen (P.v.d.A.) en Verhagen (C.D.A.).
(Voor kinderen is een crèche aanwezig).

MuziekMaastricht, stadsschouwburg

- 23 jan. Youri Egorov - piano
29 jan. Hans de Weerd - gitaar
2 febr. Toen, nu en later - Miel Cools met combo, volksmuziek

Sittard, stadsschouwburg

18 jan. L.S.O.

FilmMaastricht, Filmhuis

Donderdag 3 jan. t/m 6 jan.

Répérages

Regie: Michel Soutter/Zwitserland
1978

We zien een regisseur, Victor, bezig aan een filmproject, gebasserd op "De drie zusters" van Tsjechov.

Donderdag 10 jan. t/m 13 jan.

The naked civil servant

Regie: Jack Gold/Engeland/'75
Naar de gelijknamige autobiografie van Quentin Crisp.

The naked civil servant is een autobiografische film over het leven van Quentin Crisp, een Engelse homo, die reeds in de twintiger jaren zijn gaardheid niet verbergt voor het nog preutse Victoriaanse Engeland.

Donderdag 17 jan. t/m zondag 20 jan.

Onname

Regie: Eric van Zuylen en Marja Kok

Met : Het werktheater

Meneer de Waal staat in het volle leven van alledag. Hij heeft een gezin, een bedrijf.....en hij wordt ziek.

We gaan allemaal dood, daar is geen twijfel aan. Het is de enige zekerheid die de mens over de toekomst heeft, maar vaak wordt deze ontkend en verzwegen.

*Wat betekent ziek zijn en doodgaan voor de patiënt, voor de familie, voor artsen en verplegenden???
Moet je het eerst van heel dichtbij meemaken om je eigen gevoelens te leren kennen en je gedachten te verhelderen???*

Donderdag 24 jan. t/m zondag 27 jan.

De Verwording van Herman Dürer
Regie: Renee Seegers, Jean van de Velde en Leon de Winter./Nederland/1979

De zeventienjarige Herman Dürer is een jongen, zoals zovelen, die weinig kansen heeft in deze maatschappij met het vinden van werk, idealen, van dingen om naar toe te leven. Hij komt in contact met verkeerde personen, waardoor hij in de jeugdgevangenis belandt. En daar begint eigenlijk de film.

Donderdag 31 jan. t/m 6 februari

De luijaards van het vruchtbare woud

Regie: Nikos Panayotopoulos/
Griekenland/1978

Een vader heeft met drie zonen een fortuin geërfd en de heren trekken zich terug in een mooi landhuis om daar hun leven in nietsdoen te slijten. Voor het werk gaat een prachtig mooie huishoudster mee, die kookt, de boel aan kant maakt en de heren in geval van nood ook enige vleselijke geneugten verschaft.

Sittard, Forum bioscoop

30 jan. The last Waltz
Regie: Martin Scorsese

Popconcert-registratie van het laatste lifeontreden van "The Band"

- 24 Nabucco, opera van Verdi
Roemeense opera
- 25 Cabaret Vangrail met:
Jonge weduwe zoekt stapelbed
- 31 Een kus van een Rus - John Lanting's theater van de lach

Toelichting: theater

ZEITGEIST (Blut am Hals der Katze)
van Rainer Werner Fassbinder.

Een meisje van een verre planeet, Phoebe Zeitgeist - een creatie van de Amerikaanse science-fiction striptekenaar Frank Springer - komt naar de aarde om de mensen en hun wereld te leren kennen en een reportage te schrijven over de democratie.

Zij raakt echter in moeilijkheden, omdat ze de mensen niet begrijpt: ze kent weliswaar de woorden maar begrijpt de taal niet. Ze probeert die te leren, maar de menselijke verhoudingen zijn te ingewikkeld om de barrières tussen Phoebe en de mensen uit de weg te ruimen.

Rainer Werner Fassbinder is vooral bekend geworden door zijn films, o.a.: De bittere tranen van Petra van Kant, Effi Briest. Alle Turken heten Ali en Moeder Kusters vaart ten hemel, die een omwenteling betekenden in de Duitse cinema sinds het eind van de jaren zestig. Op het ogenblik woont en werkt Fassbinder in New York. Zijn meest recente film "despair", naar de gelijknamige roman van Wladimir Nabokov, rouleert momenteel in de Nederlandse bioscopen.

THEATER

Programma's van 6 januari t/m
5 februari 1980

Maastricht, stadsschouwburg

Januari:

- 9 Zeitgeist - Zuidelijk Toneel
Globe (zie toelichting)
- 10 De club, musical
- 11 De Club, musical
- 12 Wolken, blijspel
- 18 Féerie Africaine - Senegal -
Afrikaanse folklore
- 19 De tafel van tien, blij-
spel - toneelgroep Theater
- 22 Verleidingsspel - Publieks-
theater
- 24 Fons Jansen 5, cabaret
- 25 Fons Jansen 5, cabaret
- 31 Woyzeck, tragedie - toneel-
groep Theater

Februari:

- 5 Il carro di fedelta d'amore
(zie toelichting)

Sittard, stadsschouwburg

Januari

- 9 De club, musical
- 11 Funhouse, Funhouse, varieté
- 12 De maxibulen, komedie
- 16 Zeitgeist - Zuidelijk toneel
Globe (zie toelichting)
- 19 Er valt een traan op de tom-
poes, van Annie M.G. Schmidt
- 23 Verleidingsspel - Publieks-
theater

